

கஸ்க்

ki

ஜூன் 20, 1943

4

அண்டு

திருமண வைபவம்

கேங்கோட்டை. சீதபா சேவ்வத்தரும், கெய்னாவுக்குளம் பொய்கை மிட்டாநாமுரைய, ஸ்ரீ M. கற்போமணியக் கணபாளன் அவர்கள் ஜெயூட் புத்திரி சௌபாக்கியவதி நங்குமரையாளுக்கு, பாண்டிகோட்டை. அப்போ கோட்டை. சக்கரபாணி நம்பையர் அவர்கள் ஜெயூட், புத்திரன், ராஜேஸ் C. ஜெகதநாதன், எம். ஏ. அவர்களுக்கு கேங்கோட்டையில் வைத்து ஜூன் மாதம் 7-ம் தேதி காலை 11-30 மணிக்கு, அழகாக அமைக்கப்பட்டு பட்ட பத்திரம் நடுவே அமைத்த கலியாண மேளத்தில் திருமணம் இனிது நடைபெற்றது. அன்று மாலை நடந்த தேரட்டக் கச்சேரிக்கு பரம வீரபுக் களும், சீதாபுரிகளும், சாமந்தாள் உத்தியோகஸ்தர்கள் பலரும் வந்திருந்தனர். வந்திருந்த விருத்தினிகளை திருமேன்காடு கற்பமணியம் அவர்கள் நம்மாடைய நாதன்வா இளம்பாசை மெழுகிச்சு சேய்நாடு, அந்தரவு மெழுகி கோலகால இவா லாணி M. S. கற்புமணியர் அவர்களின் சம்பந்தக் கச்சேரி நடைபெற்றது. மதுவார்த்தாக்கு மேற்பட்ட மக்கள், அவர்களின் இளிய நேககாலத்தாகக் கேட்டும் பரவா மடைத்தனர். மதுவார்த்தாத்தின் போது திருமேன்காடு கற்பமணியம் நாதன்வாரும், தீடாமங்கலம் வீஜய் கத்தாரம் மென் நடிதும் வாசித்தனர். கலியாண நாட்களில் பதினாறுத்துக்கு அதிகமான ஏறா மக்களுக்கு அம்மம் அளிக்கப்பட்டது. நம்பதினாளுக்கு கணக்கற்ற பெருமறிகளும் என்னத்தா வாழ்த்துச் செய்திகளும் கிடைக்கப் பெற்றன.

ஸ்ரீ ஸாயிபாபாவின் மஹிமை

கொலம்பியா ரிகார்டுகளில்
கேளுங்கள்

T.சூர்யதமாரீ பாடிய
GE.6102 {ஞானேதய குந்
ஸ்ராயிபாபா ரீ

தமாரீசூடாமனீ
பாடிய
GE.6089

தேவீஸ்ரீமீனலோசனீ
கானரசமுடன்

ஸரஸ்வதி ஸ்டோர்ஸ், . . . மதராஸ்.

மேற்கண்ட ரிகார்டுகள் எங்கனிடம் கிடைக்கும் :

க ண் ண ன் டி க ம் பெ ணி, தி ரு ச் சி னு ப் ப ன் னி.

இந்தியன் பாங்க் லிமிடெட்.

தலைமை ஆபீஸ் :

இந்தியன் பாங்க் பீஸ்டிங்ஸ் " "
வடக்கு பிரேடு : மதராஸ்

லோகல் ஆபீஸ்கள் :

என்பினேனேட், திருவல்லிக்கேணி,
மதுரைப்பூர், தியாகராய நகர்,
புரசவாக்கம், மவுண்டு ரோடு.

கன்ஸ்டிடுயரலில் எல்லா முக்கியமான
டங்களிலும் பம்பாயிலும் பிரேன்சு
ளும் சப் ஆபீஸ்களும் உள்ளன.

ரீக்கப்பட்டு

மூலதனம் ரூ. 50,00,000

ரஜிஸ்டர்ப்பட்ட மூலதனம்

(25-5-43உயரக) ரூ. 27,55,229

நாள் நிதியும், மற்ற நிதிகளும்

(25-5-43உயரக) ரூ. 20,44,259

மொத்த லேவர்தேலி

7 கோடிக்கு மேல்

சேவிஸ் பாங்கு கணக்குகள்
நு. சீக்கும் அதற்கு மேற்பட்ட
தொகைக்கும் வைத்துக் கொள்ளப்
படும். நினைசி பாக்டித் தொகை
களின் பேரில் 2½% வீதம்
— வட்டி கொடுக்கப்படும்.

ரங்குக்குப் பங்கிலில் ஏத ஆபீஸிதா
| வினையித்துத் தேலித்து கொள்ளலாம்.

N. கோபால அய்யர்

செகரடரி.

ஆறுமாதத்திற்கு
முந்தே
பையன்தான்

லீவர் பெருக்கினாலும் கொடிய சூலிக்கட்டி
கொயினாலும் இறந்த லீவும் தகுலாவில் அவுத்
காப்பாற்றி புதிய உயிர் உண்டாக்கியது ஜம்மி
லீவர் க்யூர். சென்ற 36 வருடங்களாகவே
சூலிக்கைகளின் ஈரஸ் சூலிக்கட்டி. முதலிய
கொடுகளுக்கு இது கை
கண்ட அற்புத சிகரணி.

ஜம்மியின்
லீவர் க்யூர்

எல்லா விடங்களிலும் கிழங்குகின்றன.

ஜம்மி வெஸ்கடறமணியியா அண்டு என்ஸ்,
எம்லாபூர் — மதராஸ்,
சப் ஆபீஸ் சூம்புகோணம். பிராஞ்சுகள்: கங்கத்தா,
லக்னோ, பம்பாய், பெங்களூர், திருச்சி, ஸ்பைன்,
விஜயநகரம்.

உயர்தரமான

கோட்

ஷர்ட்

பனியன்

வாயில்கள்

பிரிண்டட் துணிகள்

மற்றும் சகலவிதமான துணிகள் தேவைக்கு

.

ஸௌத் இந்தியா கார்ப்பொரேஷன்

(மதராஸ்) லிமிடேட்

80, செம்புதாஸ் தெரு

::

மதராஸ்.

கல்கி

பொருளடக்கம்

மலர் 2 }
திடம் 33 }

1943 ஜூன் 20

{ சுயநலம்
குளி 6

அரசியல்

என்ன சேதி?	7
பஞ்சம் வருகிறதா?	11

இலக்கியம்

படித்துப் பார்!	40
-----------------	-----	-----	----

கதைகள்

பூந்தோட்டம்	இத்தியாத் டிஜி	...	17
என்ன ஆகுமோ?	"கொந்தம்"	...	24
சாதுரிபக் கதை	28
ரகசியத்தைச் சொல்லுங்கள்	"கோயில்"	...	38
உடைந்த வரிசை	ஜி. ஈ.	...	39
என் தெய்வம்	"கந்த"	...	41

கட்டுரைகள்

கர்காடக சந்தே விதவாக்கள்	வைத்தியநாத பாகவதர்	...	16
பையன் இழுத்தால் சொல்லுங்கள்!	"நாடோடி"	...	22
குற்றம் வசம்	"பூ"	...	29

கேட்டுப் பாருங்கள்!

பாப்பா மலர்	15
-------------	-----	-----	----

பல சரக்கு

வட்ட மேஜை	15
காலகேசம்	37
அரட்டைக் கச்சேரி	40

காட்டுகள்

கிழங்கின் கித்திரம்	உய்யன்	...	8
---------------------	--------	-----	---

"கந்த"யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் உற்பத்திப் பெயர்கள்; உற்பத்திகளும் உற்பத்திச் சம்பவங்கள்.

★ பழம் காவத்திய தமிழ் நூல் கதைப் புரட்டி ஒன்றும். நூல் வரிசையில் 'மரட மானிகம்' கூட கோயரம். எந்த வரிசைதான் காவத்தியோடு கூடுகிறது? மரட மானிகமும் கூட கோயரம் மக்கள் வாழ்வின் அங்கமாக உயர்வான இடம் பெற்றிருக்கின்றன. மரட மானிகம் தரட்டில் கோழிப்பேரும் சொல்லத்திற்கும் அதிசயமாக இருப்பது போலவே, கூட கோயரம் மக்களின் கிளர் கோழிப்பேரும்கூட சொல்லத்திற்கும் அடையாளமாக விளங்குகின்றன. இப்படி, கோயரம் என்ன விதத்திலும் உயர்வான இடத்தில் கோயரத்தின் தூய்மைக்குக் கூட அமைதியை நீர்தல் விருத்திக்கு மேலும், படத்தில் காணப்படுவது காவத்திய நூல் கோயரம் கோயரம். பண்ட சந்தர்ப்பம் உண்டா நினைவிருந்த காவத்திய கட்டப்பட்ட இக் கோயரத்தின் காவம் அக் காவத்திய தமிழ்ச் செருவின் காவத்தியத்திற்கும் மேலாகவும் சிறந்த காவமாக விளங்குகிறது.

பொட்டோ: என். சாரம்.

இரண்டாவது வாரம்!

ஜூபிடர் தயாரிப்பு

குபேர சம்பத்து — காய கல்பம் — கிருஷ்ணன் மாயக் கூத்து
சென்னை பராகளில் ஜூன் மாதம் 19-ம் தேதி முதல்

எவ்வளவு நாளானாலும் மறக்க முடியாது
சிவ்வளவு **பேரிய** படம்

குபேர
குகேலா

மதுரை	—	சித்தாமணி	—	வெளியடம்
திருச்செல்வம்	—	ராமக	—	சிறாதி
விருதுநகர்	—	ராதா	—	ராஜா
காரைக்குடி	—	நடராஜா	—	கோயமுத்தூர்

டைரக்டர் : R. S. மணி, B. S. ராமையா — ஸ்டூடியோ : தியூட்டோர்

சென்னை கலா உரிமையாளர் : தி சந்திரா டிஸ்ட்ரிக்ட்ஸ் லிமிடெட், மதராஸ்

ஸ்டோர் : இ ந்தியா பிக்சர்ஸ் ரீலீஸ்

"குபேர குகேலா" பாட்டுக்களை "கொலம்பியா" ரிகார்டுகளில் ரெகார்ட்.

கஸ்கி

பக்கம் 2

தமிழ்த்திரு நாடு தங்கியம் - பேரந்த
நாயென்று கும்பேட்டை பாப்பா - பாப்பா

இதழ் 33

என்ன சேதி?

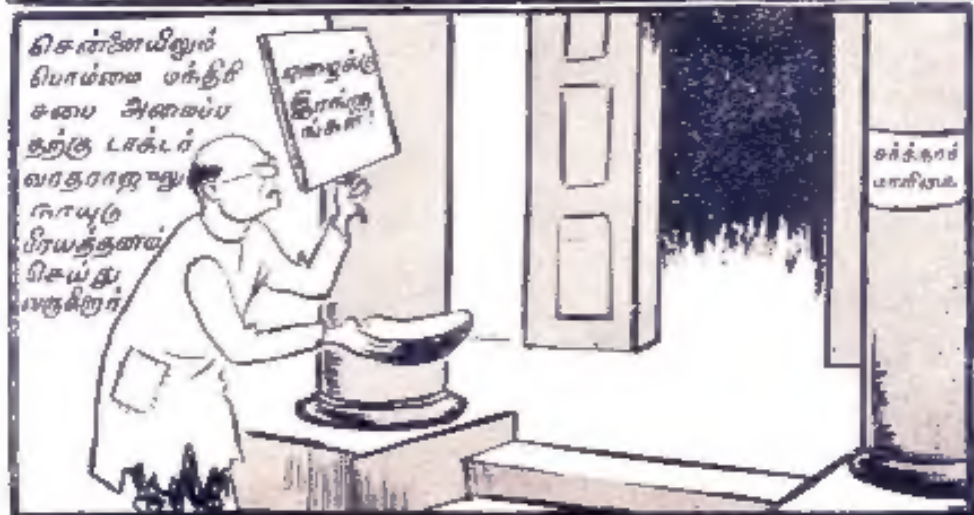
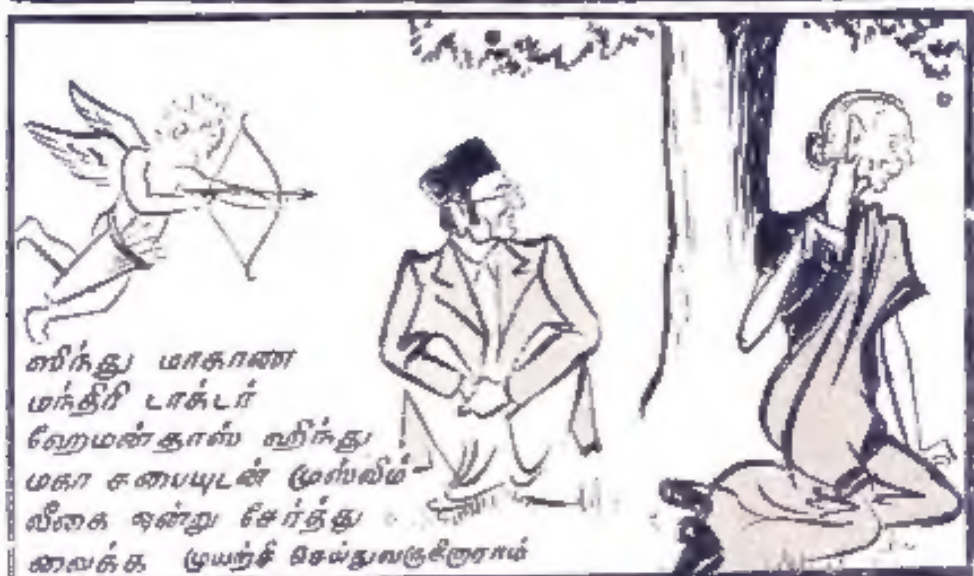
வழி காட்டுகிறார்!

நீமையில் பலர் அடிக்கடி ஒரு விஷயத்தைப் பற்றித் தீவிரமாக யோசனை செய்கிறோம். "கம்பிடம் ஐந்து வட்சம் ரூபாய் இருந்தால் அதை என்ன வழியில் செலவு செய்வது?" என்று ஸ்தூனையை வறட்டிக்கொண்டு நித்திவினோம். இப்படி பெல்வாள் கட்டப் பட்டுச் நித்திப்பதற்கு அவசியம் இல்லாமல் போகவில்லை. ஏனெனில், இந்த புத்த காலத்தில் எத்தனையோ பேர் திடீர் திடீரென்று வட்சாதி பதிகளாக ஆகிச் சென்று குடி விருந்தை! மனது வைத்தால் காம் கூட ஒரு ஐம்பது வட்சம், அதுபது வட்சம் சம்பாதித்து விடலாம். உண்மையில், இந்தக் காலத்தில் பணம் சம்பாதிப்பது ஒரு பிரமாதமான காரியமேயில்லை. ஆனால், எது கஷ்டம் என்று, சம்பாதிக்கிற பணத்தைச் சரியான வழியில் செலவழிப்பதுதான்! அதற்குத்தான் தீர்க்கால யோசனை வேண்டும்; ஸ்தூனையை வறட்டிக்கொண்டு யோசிக்க வேண்டும். அத்தகைய கஷ்டத்தை கமக்கு வைக்காதபடி, கொட்டைபூர் பாரிஸ்டர் காம், அழகப்ப செட்டியார் ஐந்து வட்சம் ரூபாயைச் செலவு செய்வதற்கு ஓர் அருமை யான வழியை கமக்கெல்லாம் காட்டியிருக்கிறார். அன்னாமலை சர்வலோ சாலையில் இயந்திரத் தொழிற் கல்வி போதிப்பதற்காக அவர் ஐந்து வட்சம் ரூபாயும் அதற்கு மேல் திருஷ்டு பரிசுரத்துக்கு ஓரே ஒரு ரூபாயும் கன்னகோட்டை யனித்திருக்கிறார். அவருடைய செலவு ஆகி இருக்கும் இடமாகிய கொட்டி புதுக்காட்டில் இருந்து கொண்டு அன்னாமலை சர்வலோசலை

உப அதிபட்சகரை வரவழித்து, "இத்தாரும் ஐந்து வட்சம்!" என்று சொக்கமாகத் தாக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார். உப அதிபட்சகரும் மனமெழுத்து வரங்கிக் கொண்டு பத்திரிகை களுக்கெல்லாம் மேற்படி விவரத்தை மெழ்ச்சியுடன் அறிவித்திருக்கிறார்.

வாழ்த்துகின்றோம்!

நீமது தேசத்தில் பிரிட்டிஷார் ஆரம்பித்து வைத்த கல்வி முறை யானது கம்மை பெல்லாம் குமால்தா கெல்குத்தான் வாய்க்கு ஆக்குவது என்று வெகு காலாகப் புகார் கூறி வந்திருக்கிறோம். கம் காட்டிலுள்ள எல்லாச் சர்வ லோ சாலையும் மேற்படி திருத் தொண்டைத்தான் காணு வகையில் செய்துவருகின்றன. ஆனால் அன்னாமலைச் சர்வ லோசலை மட்டும் குமால்தர்க்களை உற்பத்தி செய்வதுடன் சில தீவிர யோது உடைமை காடுகின்றன தயார் செய்து வந்திருக்கிறது. இனிமேல் அத்தச் சர்வ லோ சாலையில் குமால்தர்க்களையும் பொது உடைமை யாதினையும் தீவிர, உடைமை களை உற்பத்தி செய்வக்கடிய தொழில் தி புனர்க்களும் உற்பத்தியாளர்க ளென்று எதிர் பார்த்தலாம். எல்லாத் தானங்களிலும் நிறத்தது கல்வி தானமாகும். அநிலும் நிறத்தது இயந்திரத் தொழிற் கல்விக்குச் செய்யும் தானம் என்று தீர்சலமாய்ச் சொல்லலாம். ஐ அழகப்ப செட்டியாரின் இந்த மகத் தான கன்னகோட்டையானது கொடுத்தவருக்குப் பெருமை தருவதுடன், வரங்கிக் கொட்டைச் சர்வ லோசலையையும் பெருமைப் படுத்துவது. அதனால் எத்தனையோ மாணுக்கர்கள் பயங்

உணவுப் பஞ்சத்தையும் துணிவிடைகளையும்
சமாளிக்க சர்க்கார் திட்டங்கள் வெளிவந்து
வண்ணா விருக்கின்றன.

உணவுப்
பஞ்சம்

காதிருத்
குணங்கள்

துணிவிடை

அரசாங்கம்

போக்கு சாய்நாயு நியமனம்
சம்பந்தமாக மீண்டும்
கிராடுக்கும்-மகாலேக்கும்
சண்டை தோல்பயாகி
விருக்கிறது.

கிராடு

சர்க்கார் திட்டம்

இதை மாட்டிவிடுவார்களா போனால்
அவர்கள் என்மேல் கவலை
விடப்படுகிறார்களே!

பாலாயில்லை.
இன்மிகு
தடவை
பொய்ப்பாரேன்.

இந்த
உபயோகம்
யுத்தத்தை
கிறத்தங்கள்!
கிராம
செல்லுதல்
கொதானா
கிராமம்!

ஸ்பெயின் சர்க்கார் போங்கோ
சமீபகாலத்தில் செய்யத்தொடங்கிய
கொதானப் பிரச்சன் பாலாயில்லை

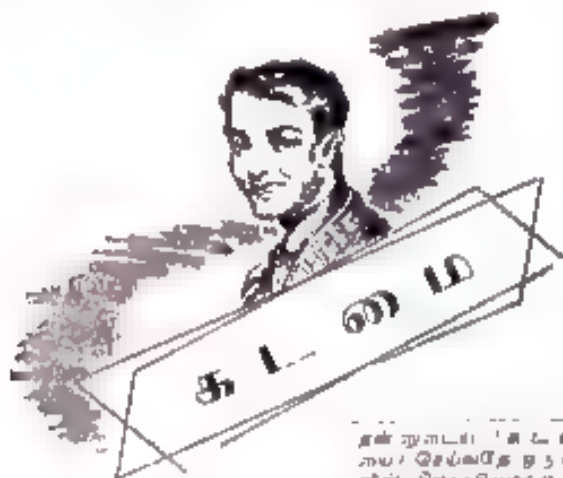
அடைந்து, காட்டுக்கே பெருக் தொண்டு இயற்றப் போகிறார்கள். கொடுத்த வரை வாழ்த்துவதுடன், பெற்றக் கொண்டவர்கள், பலன்டையப் போகிற வர்கள் எல்லாருக்கும் நமது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களைக் கூறுகிறோம்.

காகிதப் பஞ்சம்

பள்ளிக்கூடங்களில் எல்லாம் வருஷத்துக்கு வருஷம் பாட புத்தகங்களை மாற்றும் வழக்கம் ஒன்று இருந்து வருகிறது. "இப்படி வருஷத்துக்கு வருஷம் புத்தகத்தை மாற்றி எங்கள் சுழுத்தை அறுக்கிறார்களே! எந்தக் கையன் வாசித்த புத்தகத்தை இரண்டாவது கையனுக்குக் கொடுக்க முடிய வில்லையே!" என்று பெற்றோர்கள் வருஷா வருஷம் அழுது கொண்டு வந்தார்கள். ஒரே வருப்பில் ஒரு வருஷத்துக்கு இரண்டு வருஷமாகப் படிக்கும் மாணவர்கள் கூட, வருஷத்துக்கு வருஷப் புதுப் புத்தகங்கள் படித்துத் தொனிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று கஷ்டப்பட்டார்கள்!

ஆனால், இந்தப் புக்கார்களை வெல்லாட அதிகாரிகள் காதில் போட்டுக் கொள்ளவில்லை. பாட புத்தகம் எழுதுகிறவாகப் — பிரகரிப்பவர்களின் வாழ்த்துக்களையும், பெற்றோர் — மாணவர்களின் சாபங்களையும் வாங்கி மூட்டை கட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள். (பகை, தையும் மூட்டை கட்டியதாக முன்னுத்தவர்களும் உண்டு.)

நல்ல வேளையாக இந்தக் காகிதப் பஞ்சம் பெற்றோர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் உறுதியாக வந்து விட்டது. காகிதப் பஞ்சத்தை யொட்டி, பள்ளி, கூடங்களில் பாட புத்தகங்களை மாற்றக்கூடாது என்று சர்க்கார் உத்தரவு போட்டுள்ளது. பேஷான காரியதான்! ஆனால் பாட புத்தகங்களை மாற்றக்கூடாது என்று சொன்னவர்கள், இன்னும் நகு அடி மூன்றுத் "பரீட்சைக் கேள்விகளையும் மாற்றக்கூடாது, போன வருஷத்துக் கேள்விதாள்களைத்தான் இந்த வருஷமும் கொடுக்க வேண்டும்" என்று உத்தரவு போட்டார்களானால் எவ்வளவு பேஷான இருக்கும்!

தன்னுடைய 'கூடமை' நாய் செய்வதே ஒதுமனத்தின் விளைவென்றும் அம்மை, கூடத்தை நினைத்துக் கொண்டும் எதிரொலிதப் பற்றி என்னிடம் கொண்டு வரப்படுகின்ற பிரயோஜனமே இல்லாது, எதிரொலிதத்தை மீட்டும் கொண்டு கொள்ள இயலாத நிலைமை உண்டாகிறது இன்றைய 2 வது நாய் செய்ய வேண்டும்.

உங்களது இன்றைய கடமைகள் நீங்கள் செய்துவிட்டீர்களா?

நேஷனல் இன்வியூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்.,

7, கௌஸ்மிக் ஹௌஸ் தெரு, கக்கத்தர்.

மதராஸ் பிராஞ்சு:—382, சைனா பஜார் ரோடு, என்ஸினோட், மதராஸ்.

பஞ்சம் வருகிறது!

சென்னை மாகாணத்தை ஆட்சி புரியும் மகா முன்னாள் தந்திய அட்டவணைரி கவர்ன்மெண்டாருக்குச் சென்னைக்குமே.

இந்த மாகாணத்தை நேரக்கிப் பாய்க்காரனா பஞ்சம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அவைத் தடுப்பதற்குத் தகுந்த வழிகளை போடாது. 'ஆனோசனை சர்க்கார்' பத்திரிகையி் சொல்கின்ற ஆனோசனை வேண்டுகிற. தங்களுக்குத் தெரியாத விஷயத்திலும் தகுந்தவர்களிடம் போகிற கேட்டு வேண்டுகிற. கேட்டு, தகுந்த நடவடிக்கைகளை நடவே வைப்பான வேண்டும். இப்படி யெல்லாம் செய்யா விட்டால், சென்னை மாகாணத்தின் மக்கள் பஞ்சத்தின் கொடுமைகளால் அனுபவிக்க வேண்டி இருக்கும். அவர்களுடைய துன்பங்களுக்குச் சென்னை இந்த அட்டவணைரி கவர்ன்மெண்டார் பொதுப்பாளியாக வார்கள்.

பஞ்சத்தைத் தடுப்பதற்கு இப்போது சென்னை அதிகார வர்க்கமானது சிறிதளவு முறைகளில் வகையாண்டு வருகிறது என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் இந்த முறைகள் வண்டியை முன்னும் வைத்து மார்ட்டைப் பின்னும் பூட்டுவதாகவும், துன்பை விட்டு விட்டு வாகைப் பிடிப்பதாகவும், அணி மாதம் வீடுந்து அடிமாதத்தை வெட்டுவதாகவும் இருக்கின்றன என்பதைப் பொருளிலேயேயே யீடுக்கிறது. பஞ்சத்தைத் தடுப்பதற்குப் பதிலாக அவை பஞ்சத்தைத் துரிதப் படுத்தக் கூடியானவா யீடுக்கின்றன. கருங்கச் சொன்னால், அவை 'சர்க்கார் முட்டைத் தவமான முறைகள்!'

சென்னை அட்டவணைரி கவர்ன்மெண்டாரின் தலை நேரக்கத்தை நாம் சந்தேகிக்கவில்லை. இந்த மாகாண ஜனங்களைப் பஞ்சம் பீடிக்கக்கூடாது என்று தலை நேரக்கம் அவர்களுக்கு இருக்கத்தான் செய்கிறது. அட்டவணைர்களில் ஒருவரான ஸர் ஹித் தாட் சென்ற வாரத்தில் பம்பாய்க்குப் போய் விட்டு வந்து பத்திரிகை திருப்தகனிடம் சில விஷயங்களைத் தெரிவித்தார். தானியக் கட்டுப்பாடு முறைகள் சம்பந்தமாக இந்தியா கவர்ன்மெண்டாருக்கும்

சென்னை கவர்ன்மெண்டாருக்கும் பெரிய போராட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்னை மாகாணத்தின் தனிமத்து விநோதமான எந்தக் காலியதவதும் சென்னை கவர்ன்மெண்டார் நடக்க விட மாட்டார்கள். — இதை யெல்லாம் 'கூடாது' அட்டவணை. தாட் தெரிப்பாடுகிறார்.

அவர் சொன்னதை நாம் நம்புகிறோம். சென்னை மாகாண மக்களின் நலத்துக்காகச் சென்னை கவர்ன்மெண்டார் இத்தியா கவர்ன்மெண்டா ய் போராடுவதை அறிந்து விடுகிறோம். இத்தியா சர்க்கார் தமக்கு இன்னும் என்ன பதிலு தானாவைச் செய்ய விரும்புகிறார்கள். சென்னை சர்க்கார் அவைத் தடுக்க எந்த விதமான போராட்டம் நடத்துகிறார்கள் — இதெல்லாம் தமக்குத் தெரியாது. எனினும், தமக்காகப் போராடுகிற சென்னை அட்டவணைரி கவர்ன்மெண்டார் நேரக்கத்தை நாம் பாசாட்டுகிறோம்.

ஆனால், மிக மிக தள்ள தோக்கத்துடனே நமது ஆனோசனை சர்க்கார் செய்யும் காரியங்களும் இந்த மாகாணத்துக்குப் பெரிய அபாயத்தைக் கொண்டு வருவனவா யிருக்கின்றனவே என்பதுதான் தமக்குப் பெரும் கவனையை அளிக்கின்றது.

சென்னை சர்க்கார் முறைகள் எந்த விதத்தில் மிகமானவை என்பதைக் கவனிக்கு முன், தற்போதைய நிலைமை என்ன, அதன் காரணங்கள் யாவை என்பதை நோக்கப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

இந்தச் சென்னை மாகாணத்தின் இப்போது அரிசி முதலிய உணவு தானியங்களுக்கு மிகுந்த கொக்கி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

'கொக்கி' என்றும்போது இரண்டு விதமான கொக்கியையும் குறிப்பிடுகிறோம்.

(1) உணவு தானியங்களின் விலை செலம்பவும் கொக்கியாகி யிருக்கிறது.

(2) உணவு தானியங்கள் தேவையான அளவு கிடைக்காத கொக்கியும் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

தானியங்களின் விலை கொக்கி யான தற்குத் தோ முழுவதற்கும் பொதுவான

சில காரணங்கள் இருக்கின்றன. வுத்தத் தேவையான மூன்றிட்டுச் சர்க்கார் ஏராளமான காசித் தொட்டுக் களை அச்சிட்டு வழங்குவதாம், மீட்டர் போடுங்கும் விலை ஏறுகின்றன. அது போலவே அச்சி முதலிய தானியங்களின் விலையும் ஏறுகின்றது.

ஆனால், உணவும் போருக் கிடைக்காத பிராக்கி ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது?

ஏற்கெனவே, சென்னை மாகாணத்தின் தேவையானதுக்கு, இந்த மாகாணத்திலே விளைந்த அரிசியைத் தவிர, பம்மாவி விருத்து அச்சி இறக்குமதியாடிக் கொண்டிருக்கிறது.

பம்மா அச்சி இறக்குமதி இப்போது அடிப்போது திட்டது.

எனவே தற்சமயம் சென்னை மாகாணத்தின் விளையும் தேய் இந்த மாகாணத்தின் தேவையானதுக்குக் கொஞ்சம் குறைவாகத்தான் இருக்கும்.

இதுதான், அச்சி கிடைக்காத பிராக்கிக்கு முக்கிய காரணம்.

தாயில் வாழி குறைவாகவிரும்பது. விவசாயிகள் சென்னை மாகாணம் என்பாதிக்க விரும்பிச் சேர்த்து வைப்பது — இவை வேண்டாம் துணைக் காரணங்கள்.

ஆகவே, அச்சி பிராக்கியைப் போக்குவதற்கு முக்கியமாகச் செய்ய வேண்டிய காரியம் என்ன?

சென்னை மாகாணத்தின் தேய் விவசாயிகள் வாங்க வேண்டும்.

இந்த மாகாணத்துக்கு வேண்டிய தேய் மூலமும் இப்போது விவசாயத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கேதாவரியும் கிருஷ்ணமும் காவேரியும் பரமும் சென்னை மாகாணம் ஏற்கெனவே பம்மாவி விருத்து அச்சி இறக்குமதி செய்யும்படி இருத்ததே பெரிய அனுகூலமாகும். — சர்க்காருக்குத்தான் சொல்லிடுகும்.

அந்த அனுகூலத்தைப் போக்கிக் கொள்வதற்கு இது தக்க சமயம்; அருகாமையான சேதர்ப்பம்,

புதிய லிங்கன்கோட்டை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். ஏற்கெனவே ஒரு போக சாகுபடியாகும் நிலங்கள் இரு போக வாங்க வேண்டும். இரு போக நிலங்களின் மூன்று போகம் சாகுபடி செய்யப் பண்ண வேண்டும்.

இப்படியெல்லாம் தேய் சாகுபடியையும் மற்ற தானியங்களின் சாகுபடியையும் மேலும் மேலும், பம்மாவி விருத்து வந்த அச்சிக்கு ஏடு செய்ய வேண்டும்.

இதுதான் முதன்மைவாகவும், முக்கியமாகவும் செய்ய வேண்டியது. இதைச் செய்தால்தான் இம்மாகாணத்தைப் பஞ்சத்திலிருந்து பாதுகாக்கலாம். இதுதான் அச்சி பிராக்கியைப் போக்குவதற்கு மரக்கம்.

இம் மாகாணத்திற்கு வேண்டிய தானியம் மூலமும் இம் மாகாணத்திலே விளைந்தால் — தாயில் போக்கு வந்தது வாழிவிளையும் மூலமும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் — விவசாயிகள் எல்லாம் தானே சேர்ப்பாட்டுச் சரியான நிலைமைக்கு வந்து விடும். விவசாயிக் கட்டுப்பாட்டுக்கு அவசியமே இராது.

ஆனால், அச்சி பிராக்கியைப் போக்குவதற்கு இப்போது சென்னை அதிகார வர்க்கத்தார் கவனமும் முறைகள் என்ன?

அந்த முறைகளிலும் விவசாயம் அதிகமாகமா? அச்சி முதலிய தானியங்கள் அதிகமாக உற்பத்தி யாகுமா? அதுதான் இக்கோ — அதற்கு நேர் மாறாக, அதிகாரவர்க்க முறைகளினால் தானியங்களின் விலையும் குறையும் என்று தான் பரம்படுகிறோம். அதனும் தானியச் சேர்த்து அதிகமாகமென்று அஞ்சுகிறோம். அதன் பன்னகப் பங்காளர்கள் பஞ்சம் இம் மாகாணத்தைப் பீடிக்கலாமென்றும் கவலை யுறுகிறோம்.

விவசாயம் என்பது மத்திரமல்ல; மாஞ்சேடி முக்கிய வாகும் தத்திரம் அல்ல. விவசாயத்துக்கு இன்றியமையாத சில சாதனங்கள் வேண்டும்.

விவசாய சாதனங்களுக் கொன்றம் இப்போது அனுகூலமான பிராக்கி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

விவசாயத்துக்கு முதன்மைவாக உழவு மாடுகள் வேண்டும்.

உழவு மாடுகள் விலை இப்போது ஒன்றிருபத்தி ஐந்து ரூபாய்க்கு வந்திருக்கிறது.

மூன்றே, ஐம்பது ரூபாய்க்கு ஒரு ஐந்தை உழவு மாடு வாங்கலாம். இப்போது ரூ. 150 கொடுத்தால்தான் வாங்கலாம்.

(மாட்டு கிரகங்களுக்கு ஒரு காரணம், பட்டாளங்களுக்காக—வேளாண்ருக்காக உணவுக்காக—அடிமாடுகள் வாங்குவதுதான் என்று கூறப்படுகிறது.)

இன்னும், உழவு மாடு சுற்றைப் புசித்துக் கொண்டு வேலை செய்வது.

மாட்டுக்குத் தீவிர வைக்க வேண்டும். பருத்திக் கொட்டை, பீய்னுக்கு, தவிர வைக்க வேண்டும்.

பருத்திக் கொட்டை சிறு முட்டை மீது ஒன்றை முக்காய்னு : இப்போது கூற அது.

பீய்னுக்கு சிறு முட்டை மீது ஒன்றை காற்று : இப்போது கூற அது.

பீய்னு கீழ் முட்டை மீது ஒன்றை : இப்போது ஒன்றை குய்யம்.

(தவிர, பட்டாளத்துக்குப் பீய் கோத்துக்காக வாங்கப் படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது.)

விவசாயத்துக்கு மாட்டைத் தவிர மண்ணெட்டி, ஏர், ஏதற்காரம் முதலியவை வேண்டும்.

முன்னர் ஒரு மண் வெட்டியின் கீழ் அது 12 : இப்போது அதே மண் வெட்டியின் கீழ் 4-4-10.

மண் வெட்டிக்குப் போதும் இரும்புப் பூனின் கீழ் முன்னர் 12 : இப்போது அதே பூனின் கீழ் 5 : இது அது!

இப்படி யெல்லாம் விவசாயத்துக்கு வேண்டிய — அத்தியாவசியமான — பொருள்கள் எல்லாம் அபக்தியமாய் விடல் ஏழி யிருக்கின்றன.

விவசாயிகளின் வாழ்வுக்கு அவசியமான துணைமணி, மண்ணெண்ணெய் முதலியவற்றின் கிரகங்களைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டியதில்லை.

பிரிவுசாயம் எப்போதும் கஷ்டமான தொழில் : பெரும்பாலும் தஷ்டம் வரும் தொழில். அத்தத் தொழில் இப்போது இன்னும் பயம்மடக்கு கஷ்டமாயும், தஷ்டமாயும் ஆகி யிருக்கிறது.

எவனோ, இச்சமயத்தில் விவசாயம் வளர வேண்டுமானால்—சாகுபடி அதிகமாக வேண்டுமானால் — தானிய உற்பத்தி பெருகி இம்மக்களான ஜனங் டுளுக்கு வேண்டிய உணவு முழுதும் கிடைக்க வேண்டுமானால் — விவசாயிகளின் கஷ்ட தஷ்டங்களைக் குறைக்க

வேண்டும். பல விதங்களிலும் அவர்களுக்கு ஈக்கமளிக்க வேண்டும்.

ஆனால், நடப்பது என்ன?

அதிகார வர்க்கத்தின் தானியக் கட்டுப்பாடு விதிகள் விவசாயிகளின் கழுத்தை இன்னும் நெருக்குவதற்கே உபயோகமாகின்றன.

இத்த விதிகளில் எல்லாம் பெரிய கழுத்தறுப்பு விதியை யிருப்பது. ஜில்லாவுக்கு ஜில்லா தானியம் போவதைத் தடை செய்திருப்பதாகும்.

இத்தக் கட்டுப்பாடு எல்லாவது அரித்தமற்றது, நிஷ்பலானது என்பதைப் பற்றிச் சொல்ல இதழில் எழுதி யிருக்கிறோம். இதன் கீழ்விட, தென்னிந்திய வர்த்தகச் சங்கத் தாகும் ஜில்லாத் தடைகளைக் கண்டித்துத் தீர்மானம் திறைவேற்றி யிருக்கிறார்கள்.

இந்த ஜில்லாத் தடை விதியினால் நன்மை கிடையாது என்பது மட்டுமன்ற : அதனால் பெரிய விபாதமான தீமைமயம் இருக்கிறது.

தென் விவசாயம் படுத்து விட்டது. ஒரு பக்கத்தில் விவசாயிகளிடம் உள்ள தேய் அப்படியே கட்டுக்கிடையாய்க் கிடக்கிறது.

இன்னொரு பக்கத்தில், ஜனங்கள் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு 'லபோ டிபோ' என்று அரிசுக்கு அடித்துக் கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இது என்ன பயங்கரமான மூடத் தனம்?

விவசாயிகளிடம் அதிகப்படியாக உள்ள தேய் உடனுக்குடனே விற்குல் அல்லவா, அவர்கள் மேலும் மேலும் ஈக்கமாக விவசாயத்தில் ஈடுபடுவார்கள்? தேய் தன்னை விடுக்குவிற்குல் அல்லவா, ஏகக் கிரகங்கொடி யிருக்கும் விவசாய சாதனங்களை வாங்கி அவர்களால் விவசாயம் செய்ய முடியும்?

இப்போதோ, சர்க்கார் கட்டுப்பாடுகளினால் தேய் விற்பனை தடைப்படுகிறது. இதுதான் விவசாயிகளின் கையின் அவசியமான சமயத்தில் பணம் இருப்பதில்லை. இதன் பயனாக, விவசாய சாதனங்களை அவர்கள் சரியான தருணத்தில் வாங்க முடியாதிக்கூட. இதனுடையதன்மை விவசாயம் தடைப்படுமென்று சொல்ல வேண்டியதில்லை.

இவ்வாறு, இப்போதுள்ள சர்க்கார் தானியக் கட்டுப்பாட்டு விதிகளிக்கும், நாம் விரும்புவதற்கு தேவையான தானிய விபரம் பணங்கள் ஏற்படுகின்றன.

விவசாயம் தானிய உற்பத்தியை அதிகரிக்க உதவிக்கிறது.

இதற்கு விதிகளிக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் இவ்விதிகளை விபரம் கேட்டால் குறிப்பிட விரும்புகிறது.

மாட்டுக்கு உணவாகிய பருத்திக் கொட்டை -- பின்னாக்கு விள அளவு இயலா விடத்திற்குரியதும், தேவையான பருத்தி சரமயா விருத்தியாகியும் நன்றாக விளக்கி விவசாயிகள் கை தேவையாகி நிற்கி, அரிசியும் உபயோகமாகி வருகிறது. மாட்டுக்கு உணவாகியுள்ளதும்!

இவ்விதிகளை மனதில் "அரிசியும்" பருத்தி கொட்டைகளுக்கும், தேவையான இவ்விதிகளை விபரம் கேட்டால் குறிப்பிட விரும்புகிறது.

அதிகார வர்க்கத்தின் குருட்டுக் கட்டுப்பாட்டு விதிகளை மேற்கண்ட விபரத்துக்குக் காரணம் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை.

இந்த உணவாகிய உணவுச் சேதத்தை நிறுத்த வேண்டுமானால், அரிசியை மெல்ல உதவியாக கட்டுப்பாட்டு விதிகளை போட வேண்டும்.

பண்டவற்றின் மூலம், இந்த மகா னத்துக்குமே விவசாயக் கிடை அரிசியைப் போடுவதில் பண்டம் தவிர்ப்பது அமுலாக வேண்டும்.

விவசாய சாதனங்களின் விலைகளைக் குறைக்க முயற்சி வேண்டும். இன்னும் பல விதங்களிலும் விவசாயம் வளரணக்க மனிக்க வேண்டும்.

இந்த வருஷத்தின் விவசாயத்துக்கு இவற்றை இடைபூதுகள் வேறு ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

கோடை காலத்தில் நம் செயல்பாடுகள் தங்குமிட காய்த்து வெடித்ததால், மாசு காலத்தில் நம் தங்குமிட விளையும். இந்த வருஷம் கோடைகாலம் பண்டவற்றை மழை பெய்து தன்செயல் வயல்கள் எங்கும் நிறைந்து போய்விட்டன.

ஆகையால், வழக்கமான விவசாயத்துக்கு ஒன்றுக்கு மூலம் விதத்தால் இந்த வருஷம் விளையும் என்பது நினைவாக.

மற்றும், மேற்படி அளவு கோடை மழையிலும் பல இடங்களில் கோளம் முதலிய தானியங்களும் பலிச் செய்ய முடியாமல் போய்விட்டன.

ஆகவே, வருஷ வருஷத்தில் எல்லா விதங்களும் விவசாயம் விளக்கவும் குறைபாடு போகின்றன. இப்போதைக்கு விளக்க குறைத்தால், இம் மகா னம் பண்டவற்றை பண்டத்திற்கு ஆளாக தேரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

ஆகவே, மேற்கண்ட தங்குமிட கொண்டு அட்டைகளில் கொண்டுமேலாக உடனாக விநிதிகளுக்கு விளக்கி வரப் போகும் பண்டத்தினை விருத்த காய்ப்பாற்றத்தாக விவசாயத் தேட வேண்டும்; அங்கு உணவாகிய விவசாய சேதி திறக்கிடம் ஆகியவை ஒப்புவித்து விட்டு விளக்க கொள்ள வேண்டும்.

இந்த இரண்டில் ஒன்று செய்ய விட்டால், இன்னொன்று அவர்களைக் கட்டுப்பாடு ஒருவரும் இன்ன விட்டாலும், தானத்துக் கட்டவில்லை முன்னிலையில் அவர்கள் பதில் சொல்லியே தீர வேண்டி விருக்கும்.

தாமரைப்பு மார்க்

அசல் நெய்

கவனம் ஈடுபடுத்த தயார் செய்யப் பட்டது. ஒரு குறை உபயோகித்து உகமையாகும். மனம், குணம், சூசி, இவற்றில் ஒப்புயர்வற்ற விளங்குகிறது.

மங்களம் & கோ
கேயழுத்து

ஸட்ட மேஸை

தமிழ் விவரங்களை அறியுங்கள்
உபாத்தியாயிகள் எங்கள்

சென்னை
15-6-43

உள்ளிருந்து ஐயா.

எங்கள் பன்னிருபது புது வகுப்புகள்
சென்னை நகரில் 11-6-43 அன்று
உபாத்தியாயிகள் சங்கத்தின் விழைவு
பட்டிமேளையில் நடந்தது. அதில் பங்கேற்ற
‘கங்கா’ என்னும் உபாத்தியாயி
பட்டிமேளையில் மகிழ்ச்சியுடன் தங்க
1க்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன் :

“தமிழ் நாட்டின் மிகப் பழைய முன்னோ
பி பத்திரிகையான ‘கங்கா’யின் ஆதிச
யகர். அனாதைய திறமைகளால் உதவி
பெற்றதும் இம் பன்னிருபது உபாத்தி
யாயிகள் சங்கத்தின் அங்கத்தினர்கள்
யின் மனமார்த்த உத்தரவுகளைத் தெரி
வித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இம் வகு
ப்புகளின் மூலம் மாநகரம் முழுவதும் இந்
தில் பங்கேற்குமாறு பத்திரிகைத் தொ
ழைப்பாளிகள் வெளி வந்திருந்தது. அந்
தில் தமது தலைவரான குருகுடி சிவ
சுந்தரம் ஸ்ரீ கோ. சங்கரம் அப்பாண்டி
, ஏ. பி. சங்கரம், ஏ. கி. அனந்தன் தலைவர
யில் நடந்த வேலைகள் கவனிப்பதற்கு உப
யோகமாகவும் உபாத்தியாயிகளின் பற்றி
யுள்ள ஆர்வத்தையும் கொண்டு ஏது
வதுதான், உபாத்தியாயித் தொழில்
கேள்வியையும், பெருமை, புனிதத்தன்மை
யுள்ளதையும் ஐயங்கள் உண்டாகவில்லை.”

தங்கா - ஐயப்பன்

கி. என். சந்திரசேகரன் அப்பாண்டி
பி. எ., ஏ. கி. அனந்தன்

[சமது திறமைகளால் உதவிவாங்கும்
வாழ்க்கை! உபாத்தியாயிகளிடம் இத்த
ரீதி உதவிப்பதில் பத்திரிகை அங்கம்
மற்றும் மேலும் வலிமை எங்கும் பெருமை
யினைக் கொண்டும்.] —குமாரன்.]

முன்று மாதம் கடுங்காவல்

‘கங்கா’ காரியாலயத்திலும், ‘கங்கா’
எழுத்துக்களிடமும் கைடாகும்.

தனிப் பிரதி விலை ரூ. 1-8-0
(தபாற்செலவு பிரதிபேரம்)

கேட்டுப் படிப்பதற்கு

21வது திருத்த சேஷியோகில் காத்து
கம்பியைப்படுத்தி உத்தரவு.

பழைய சேஷியோகில் காத்துப் பேர்
திருவாய்க்குக்கும் பேரந்தச் சொன்னதைய
இதற்கு விட்டார்கள்; பக்கமில்லாதப் பேரு
தில் திருவாய்க்கப் பேராவல்தான் சொன்ன
கட்டுப்பாடு விட்டது! இப்படிப்பட்ட இ
கட்டுப்பாடு திறமைகள், தமிழ் நாட்டின்
இதன் விதிகளின் பிழைப்பை மூன்று
கட்டுப்பாடு செய்து கொள்ளுகிறபடி மிகவும் ச
தேவையான விஷயம். அவர்களில் காத்து
கம்பியைப்படிக்கும் ஏது. இதுவரை கெ
ளிகள் இத்தர்ப்பு தான் சேஷியோகில் அ
யில் கட்டுப்பாடு பற்றுகள். அப்படித் தெரி
ந்த உதவி காத்தியைப்படுத்தி வேண்டுகள்.

22வது சென்னை சீர்திருத்த ஆர். கட்டுப்பாடு
தெளிவாகிறது.

அன்று திருச்சியில் 1-40க்கும் 5-மணிக்கு
சீர்திருத்தச் சென்னை சீர்திருத்தச் சீர்திருத்தச்
சீர்திருத்தச்.

23வது சென்னை சீர்திருத்தச் — சீர்திருத்தச்
பாட்டு சென்னை கட்டுப்பாடு.

24வது சென்னை சீர்திருத்தச் சீர்திருத்தச்
பாட்டு சீர்திருத்தச் சீர்திருத்தச் சீர்திருத்தச்
பாட்டு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு.

அன்று திருச்சியில் கட்டுப்பாடு சீர்திருத்தச்
கட்டுப்பாடு சீர்திருத்தச் கட்டுப்பாடு.

25வது சென்னை சீர்திருத்தச் கட்டுப்பாடு
கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு.

அன்று 2-30க்கும் இரவு 10 மணிக்கு
சீர்திருத்தச் கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு
கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு.

26வது திருச்சியில் சென்னை கட்டுப்பாடு
கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு. (திருவாய்க்குக்கும்
கட்டுப்பாடு சொன்னதையும் பத்திரிகையின்
கட்டுப்பாடு பற்றிய விதிகள் இம் குரு
கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு.)

27வது சென்னை சீர்திருத்தச் கட்டுப்பாடு
கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு. — இத்தர்ப்பு கட்டுப்பாடு
புது கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு.
கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு
கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு
கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு.

இதற்கு முன்பு பி.கி. : சென்ற இதற்கு
“சென்ற கட்டுப்பாடு” என்றும் தலைப்புடன்
கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு
பி.கி. கட்டுப்பாடு : கட்டுப்பாடு கட்டுப்பாடு,
அறிவுரை.

கர்நாடக சங்கீத வித்வான்கள்

• துவம்சம் கருத்தின்படி பாவமம் •

28. ஜகன் மோதன சித் விஸாஸ ஸபா

கும்பகோணத்தில், தமிழ் தேசத் தில் நாடகத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு யத்தனம் செய்து, அதற்கு வேண்டுகோள் கிடைக்க மனிதர்களைப் பொறுக்கி எடுத்து, மூதல் மூதலில் நாடகத்தை வெளியிட்டவர் பிருமலி ருமேச திகுநிதர் அவர்களே யாவர். இவர் தஞ்சை அரண்மனை வைத்தியரும் வித்வானுமாய் இருந்தபடியால், ஒரு சமயம், கோலாப்பூரிலிருந்து வந்து தஞ்சை அரண்மனையில் நடத்தின மனாராஜபீட டிசைமானைப் பார்த்தும் படிநேர்ந்தது. அதில் இவர் மிகவும் சடுபட்டுத் தாமும் தமிழ் தேசத்தில், அம்மாதிரி ஒரு டிசைமானை வைத்தவர் செய்து நடத்தவேண்டுமென்ற பேரவாவுடன் முயற்சியெடுத்து அதன் பிரகாரம் நடத்தின மகா புருஷர்! அவர் ஆரம்பித்த இந்த சித்விஸாஸ சபாஸ்தவக் கல்யாண சிறந்தவர்களும், காலத்தில் சிறந்தவர்களும், அடைசியமாய் உபயோகம் செய்யச் சக்தி வாய்ந்தவர்களும் சேர்ந்து மிகவும் பரிமாணிக்கச் செய்தார்கள்.

இன்றும் அழியாத பெயருடன் விளங்குகிற ஏஸ், கல்யாணராம ஐயர் அவர்கள் (ஸ்டிரீட்டர்), கோலேரி ராஜ் அவர்கள் (ராஜபாட்டர்), ராஜாஸ் பார்ட்டில் மகா இயாதி அடைந்த ராமஸ்வாமி ஐயர் அவர்கள், உடனடி வைரம் போல் சார்த்தை விடுத்துத் தேனைக் காட்டிலும் ருசியுடன் பாடிய தேப் பெருமானுடைய வைத்தியானுதய்யர் அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து இந்த சபாஸ்தவம் உழைத்து எல்லையிலாப் புகழை அடைந்தார்கள்.

அந்த நாளில் ஸ்ரீ கல்யாணராம ஐயர் அவர்களால் நாடகத்திற் கொண்டு எழுதப்பட்ட 'ஸ்ரீராமாயணம்' 'சாகுந்தலம்' முதலான சரித்திரங்களின் வசனங்கள் பல கம்போசியார்களால் இன்றும் கையாணப்பட்டு மிக்க அழகாக விளங்கி வருகின்றன. ஸ்ரீ ஜாதி யாய்ப் பிறந்தவர்கள் கூட சி. எஸ். கல்யாணராம ஐயர் அவர்கள் கடிப்

பதுபோல், ஸ்திரீகளின் பாவாபேதங் களை நிரூபணம் செய்ய முடியவே முடியாது. ஒரு சமயம் பரிஷாத்தமாகத் திண்டுக்கலில் பகலிலேயே இவர் கோஷம் தரித்து வெளியில் சஞ்சாரம் செய்தார். ஆனால் ஒருவராலேயும், இவர் கோஷதாரி என்று கூறு முடியவில்லை என்றால், இவர் கடிப்பின் திறமை எல்லாவை உயர்ந்தது என்பதை நன்கு நனிக்கலாம். சமீப காலத்தில் ஸ்ரீ பார்ட்டில் புகழுடன் விளங்கிய கே. எஸ். அனந்தநா ராயணம் யர் அவர்களிடத்தில் கல்யாணராம ஐயர் அவர்களுடைய ஞாபகத்தை உண்டு பண்ணக்கூடிய அம்சங்கள் இருந்து வந்தன.

சங்கீத மில்லாமல் கேவலம் பிரவசனத்தினாலேயே, சர்வ ஜனங்களும் மெய் மறந்து கண்ணிர் விடும்படி செய்யக் கூடிய சக்தியைப் பெற்றவர் ராஜபார்ட் கோலேரி ராஜ். இவரைப் பகலில் பார்த்ததாக்கிட ராஜா மாதிரிதான் இருப்பார். தேப்பெருமானுடைய வைத்தியானுதய்யர் கானத்திற்குப் பிறகு அப்பேர்ப்பட்ட கானத்தின் ஞாபகத்தை உண்டுபண்ணி, அந்தப்பந்தாலை நாடகத்தில் நாம் மறக்காம விருக்கும்படி செய்து, அவரைக் காட்டிலும் அதிக ருசியுடன் நாடகத்தில் பாடி மிக்க புகழுடைந்தவர் ஸ்ரீ எஸ். ஜி. லிட்டப்பா அவர்கள் இருவர்தான் என்று தின்னமாய்க் கூறலாம்.

போதும், போதும்!

போதும் போதும்!—ஐயர் இவ்வளவு கேவலமாக மோட்டைவை மட்டுமேதான் உய் பெயர் என்ன?

போதும் போதும் போதும்!—சகல் பெயர் அழைப்பது...கரு...செ...சம...

போதும்!—போதும், போதும்!...இந்த இடத்தை விட்டுச் செல்லாமல் போங்கள்!

பூங்கோட்டம்

பதினொன்றாம் அந்நியாயம்
“அந்த நீரு எங்கிக்?”

● ரமேன் கதவுகளைத் திறப்பதிலே, “மல்லி, உப்பிட்டாலா என்ன?” சின்ன ரூன். கீஜா, அடைத்தவரும் தன் தொண்டையைத் சரிப்படுத்திக்கொண்டு “ஆமாம்! வாயென்” என்றான்.

அறையில் விளக்கே இல்லை. ஜன்னல் திறத்திருந்தது. பஸ்ஸைவிடமேல் சந்திரனைப் படித்திருந்தது; அது கீஜாவின் முகத்திலும், அவன் தலைப்புறமாக இருந்த ஆகிரித் தலையில் அளித்த, ‘வாபர்சம்’ பூக்கொத்தின் மீதும் விழுந்தது. மந்திரனை வேளாம் தெரிவாகப் புலப்படவில்லை. திண்டிப்பென் சாய்ந்தவாறு கீஜா பாதி எழுந்த உடலாற்றி இருந்தான்; ஜன்னலுக்கு வெளியே அவருடைய கண் உலாவித் கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது காற்றை விட தென்மேல் வீசத் தொடங்கியது. மாதிரிதான் நியைன வசனங்கள்; இவைகள் தடிந்தன; மாய் பூவின் மணம் கும்மென்ற வீசியது. தொலைவில் ஏங்கோ மத்தகத்தின் மெல்லொலியும் பாட்டுக் குரலும் கேட்டன; வண்டிசாரர்கள் வசிக்கும் விடுதியில் நேறாவின் பண்டுகளின் கோலாழலும், ரமேன் சாந்தாவிலையா இருந்தத்கொண்டு சட்டிப் அருகிலே அமர்ந்தான். அவருடைய தன்னை மீறி வந்து விடுமோ எனப் பயந்த கீஜா வெகு சூழியை கவன காற்றைப் பேச்சும் எடுக்கவில்லை. அவருடைய உதடு வெளித்த தடித்தத்க் கொண்டிருந்தது. கண்டத்தின் வேதனையின் பயம் குத்தி வருவதுபோல் இருந்தது. ஆனால் சில விடிகளாகளுக்கும் அவன் சமர வித்தகக் கொண்டான். அதன் விளைவு ‘வாபர்சம்’ பூக்கொத்தி விருத்த இரண்டொரு இறந்தும் அவனது உன்னை மையின் சாக்கிக்கு வந்தது. அப்பறம் ஒன்றும் பேசாமலே ஒரு கைத்தலை எடுத்த ரமேனின் கையில் கொடுத்தான்.

அது ஆகிரியின் எழுதியது. அதின் கண் டிருந்தது:—

“இத்தனை நாள் என் அப்போக்லாபம் பழுவை பின்னத் துண்டு திடென என்னிடத்தில் கீக்கோதம் கொன்னென்னடிப் சினைவம் ஏற்பட்டு விட்டது. இந்த விஷயத்தைக் குறித்த விவாதிப்பை என்னுக்கு சொம்ப அவ மாணமா விருத்தெது. இப்போதிருக்கும் உன் மன நிலையில் என் ஏது பேசினாலும், எது சொந்தாலும், விபரீதமாகவே எடுத்துக் கொள்ளும். காரணமற்ற இந்த வேதனை என்னென வித்திருக்கும் உன் தேகத்தை ஒன்னொரு கீக்கோதம் பிறித்த கொண்டு இருத்தெது. ஆகையால் உன் மனம் அமைதியை உரை என் ஒத்தகிபே இருப்பது நான் என்னது.

உன்னுடைய விருப்பம் என்ன? வானா கைத் தொடர் வேலையிலிருந்து கீக்கிவிட வேண்டும். இதுதானே கீக்கிருப்பது? கீக்கி விட வேண்டியதுதான். எனும் வேலையை சென்ற பார்த்தேன்; அது மாதிரி செய்வதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் உணர்ப்பன். என் படித்து, ஒரு மணிநேரம் முன்னுக்கு வந்ததெல்லாம் வானாவினுடைய பெரிப்பாவித் தலையிலுந்தான். என் கடைத்தேறவைத்தானே வழியைச் சாட்டியவர் அவரே. அவருடைய அப்பிற்குப் பார்த்திமான வானாவக்கு இந்த உலகத்தில் திரு வேறு எவருமே இல்லை. ஆகையால் இந்த அவினை எடுத்த தெருவில் தீக்க வைப்பது அந்நியமாகும். உன் மேல் என்னுக்கு அடிக்க கைத் சாத்த இருப்பதற்கான என் அவினை கீக்கிவாச விட்டுவிட முடியாது.

“என்னவோ ஆனொன்றை சொந்த பிறகே என் இந்த முடிவுக்கு வந்தேன். நான்

திருத்த கறியப் பார்ப்பார்கள்! யாரை எம்
தாடிப்பது?" என்று.

"இல்லை, உங்களுக் கெடுத்துக் கொண்ட
முடியும், அன்று ஒரு நாள் நடந்த விஷயம்
என் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. உன் தலைவியில்
அப்போது தலை மயிராவது தலை மயிர்!
அவ்வளவு திருத்தது, இப்போதும் குறை
வில்லை, அந்தச் செறி குழலுக்கும் கொந்தம்
தாரி யென்ற கர்வம் உனக்கு ரொம்ப உண்டு,
ஒருநாள் உனக்கும் என்க்கும் என்னவோ சிறு
பிள்ளைத்தனமான கண்ணை உண்டாவிற்று,
அன்று பசில் கூத்தலைத் தலைவியோடேயே விரித்து
விட்டு நீ அயர்ந்த துங்கிச் சொண்டிருந்தாய்,
நான் மெல்லக் கத்திரித்தேனே! எடுத்தப் பாதி
யாவிற்கும் கூத்தலைக் கத்திரித்த விட்டேன், நீ
உடனே விழித்துக் கொண்டாய், உன் கருமை
யான கண்ணின் பின்னும் கருத்து ஒளிர்த்தாய்,
'என் கர்வத்தைப் போக்கத்தானே இந்த
வேலை?' என்று சொல்லி விட்டு நீ என்
கையிலுள்ள கத்திரியைப் பிடுங்கிக்கொண்டு
மடமடவென்ற கருத்து மட்டம் மயிரை
வெட்டித் தீர்த்த விட்டாய், உன்னைப்
பார்த்தவுடன் உன் பெரியப்பா பிழைத்துப்
போனார், 'இதென்ன கோலம்!' என்று,
நீயோ முகத்தில் தனிவாவது கருத்தில் கரட்
டாமல் 'ரொம்ப நுடங்கமா விருத்தது' என்று
பதில் சொல்லி விட்டாய், அவரும் சிரித்து
விட்டு அதை ஒரு வேலுக்கையாகவே பாலித்
தார், போய்த்துக் கொண்டவிலை; கைய
வில்லை, கத்திரியை எடுத்த உன் கூத்தலை
தழுங்காத ஒரு மட்டமாய் வெட்டி விட்டார்,
உனக்கென்ற பெரியப்பா தானே!"

சுதனா சிரித்து, "என்ன புத்தி உனக்கு!
அப்படி நான் செய்தது உன்னிடம் மர்மரிப்
பாய் பெருவதற்காகவென்று சினைத்தாய்
போனார்! ஒரு காலம் இல்லை, அன்று என்
கர்வத்தை அடக்கி செய்ததைவிட இன்னும்
எத்தனையோ மடக்கு அதிகமாக உன்
சொருக்கை நான் குலைத்து விட்டேனே;
இல்லையா சொல்லு?" என்று.

"யாஸ்தவமே, கத்திரித் த அந்தத் தலை
மயிரைக் கண்ணுப்போதெல்லாம் என்க்கு
அருகையாக வந்தது, உன் முகத்தைப்
பார்க்க என்க்கு ஸ்ரீஞ்ஞயாகவே திருத்தது,
படிக்கும் அறைவியில் பேசாமல் உட்காக்கிவிடுத்
தேன், நீ உன்னை வந்த என் கையைக் கர
கவென்ற பிடித்திருந்த ஒன்றோ மானத்தில்
வைக்காமல் தோட்ட வேலையைக் கவனிச்ச
என்னை அழகுத்துச் சென்றாய், இன்னொரு
நாள் உட்கத் விஷயமும் என்க்கு ஞாபகம்
வருகிறது, அது ஒரு சித்திரை மாதம்

சுதனா

"சுதனா, என்ன
அப்படிமாய் திருக்
கிறாய்!..."

உட்கத்தது, ஒரு நாள் அராவத்தில் பலத்த
கற்றகத்த மழை பெய்ததில் நான் பழுத்துக்
கொன்றும் அறையில் உரை அப்படியே
அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது, அப்போது
நீ அப்படி வந்த—"

"போதும்; மேலே சொல்ல வேண்டிய
தில்லை, ஆதித் அன்னா!" என்றதும் சுதனா
பெருமூச்செறிந்தாள். பிறகு, "அந்த நாள்
திரும்பி வரப்போகிறதா?" என்று கூறி
விட்டு, வேலமாக எழுந்தபோன முயற்சுள்,

ஆதித்தியன் விவரவழங்குந்த சுதனாவின்
கைகளைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு,

அந்த விரு எப்போ? அவர் ஊர் எந்தத் தலைநகரானும், ஆகாந்தை வைத்தும் கொண்டு வந்திருப்பேன். அப்போது என்னைத் தேடுவதற்கும் குரலில் 'அன்ஸ்புரூ' என்று அழைப்பார்; மூதவன் எட்டித் தாம்புலம் எங்கும் திண்ணியிற் பரங்கி' என்றெல்லாம் ஆவசுபுடன் என்னை ஏற்றத் தெரெவார். அன்றெல்லாம் குதும்பந்தைப் பற்றிய எந்த அற்ப விஷயமானாலும் என் னுடன் வந்த ஆலோசித்த பின்பே செய்ய முற்படுவார். எனக்கு 'அபிஷேகத்தம்' என் தும், சில மையம் 'தேவரம் கெட்டரி' என்றும் பதவிப் பெயர்வைக் குட்டியார். அவர் புரளும் சிறை பன்னுடன் சட்டிணும் புரும் பெரிய ஆறு, திடமெய் பெருக்கெற்றத் தன்மையும் தறுகெல்லும் தெரிய வரன்கு கிழ்ப்பது போன்ற பிணக்கு திண்ட வரணம் வந்த பிட்டென்."

“மண்கரி, எவ்வெப்பாளத்தே, நோய் தீர்த்து
எழுந்த கிருமியாய், உலகஞ்செய் பித்தத்தினையே
தீண்டும் சீவந்திருப்பாய்.”

“இந்த மீன் துறை பெருகும் எட்டி. கமரத்திலே, எமென் டாட்டின் கதறலால் பெரிதென்கொண்டெல்லாம் என் கொல்கு எட்டியும் இல்ல. அத்தனையே தீயவராய் என் இன்பதில் வந்த கொன்ற இந்த காதலன் அவிடாமல் இழுத்துப் பிடித்து கொண்டுக்கொண்டு! கரையிலுள் எந் பரம் பவம்!”

“புட்டிக்குப் பேசிக் கொள்வது உண்மையானது. பெரிதென மதித்துப் பெற்றதைத் திராசன சிங்நாயுடன் தந்த மிக. திருநாளை அப்பாற்றி வந்த உன் கொள்கையை மூலத்தில் குறைத்துக் கொண்டு செல்வாயோன்? நீ பிரியும்போது இந்த கிட்டில் உன் குரவ்மே என்நென்றும் புதிய மனோபுடன் திருக்கும்படி செவ்து விட்டுப் போ.”

“என் திருநாய்ம் திருக்குறள் பண்ட விலும் போலிருக்கிறது; ஈயென்! இத்தனை என் அனுபவித்த இன்பமனைத்தும் தாழ்த்த சித்திர மூலமாகவே என் சொல்வேன். ஆனால்—என் பிரிவாற்றுகையில் பொருட்டி ஒரு விளக்கு மினுக்கினுக்கென்று எரிவதற்கு என்மேலாகிறது ஒரு தனி திடம் திரைதா? இதர விளைக்கும்போது எங்குச் செத்தப் போக மனம் வரவில்லையே; என்ன செல் வேன்? இந்த வாதா எங்குச் செருகா மேனும் திடம் விடாமல் முழுவதையும் புகழ்தல் வேண்டதா? இதனோ உடனடி எங்குச் தீர்ப்பு?”

“வாள் தந்தைத் தொன்றுமிறேன்,
மன்னி! கோபித்துக் கொள்ளாதே. நீ
கொள்ளாதெனும் யன்னுள் சரியாகப்
புரிந்துகொள் முடியவில்லை. உன்னுள்
அறுபதின் முடியாததை மனப்பூர்வமாக
இடமுதலாம். இத்தனை வான் யாருக்கும்
கொடுத்த கந்தாயோ அவருட்கே அரப்பாமை
செய்துவிடேன். நீ கொன்றிருக்கும்
அத்தனைய உயிரான காதலின் ஒரு பெரும்
குதறைய வைத்து விட்டுச் செல்லுகோள்?—
யான் தருகிறேன் கொன்றதென் மன்னி,
யான் வான் முழுதும் தானாக மறந்துவிட்டு
நிஞ்சுத்தவிடிக் கைவிட்டு வலத்தில் எஞ்சத்
தந்தைத் தாட்டி விட்டுக் கொள்ளாதே!”

தேய்ந்த தேய்ந்த அழகுடன் கேஜா. மொன
மாத சமேன் உடையத்திருத்தான் — ஆதாத்

சொல்லக்கூட அவன் முற்படவில்லை. அருகாமையில் வேகம் தணிந்ததும் சீரான பங்கெனில் எழுந்த பட்டார்த்தன்.

“என் ஒன்று பிச்சை கேட்கிறேன், ரமேன்!”

“என்ன அது, சொல்லென் மன்னி!”

“சொல்கிறேன் கேள். என்னிடம் கிட்டி என் உங்கம் செக்குருகும் பொழுது அந்தப் பரமநாமஸுரின் படத்தைப்போலே கோக்குவேன். ஆனால் அவாது அருள்மொழி என் இருதயத்தைப் புகலியிடுவது! என் மனம் இவ்வளவு விகாரமாகப் போய்விடுமா! இவ்வளவு குறையதெனினும்! என் ஒரு குருவை அடைபும் வழியை எனக்குக் காட்டி. இவ்வளவுப் போனால் இத்தப் பந்தம் அதுதான். மீண்டும் மீண்டும் சப்பாணசிகேயே கிட்டிப் பருக்க வேண்டியதுதான். சம்ஸாரத்தின் இத்தனை என் கமலாகக் காலம் கழித்த விட்டேன்; இத்த பின்பு இத்த திடீர்திடீரென நிராத் துயருடன் என் ஆவி உடம் புகலாக அழுதுகொண்டே கற்றி அலைமே!”

“மன்னி, ஒரு விஷயம் சொல்லுகிறேன், கேள்: உன் சொத்தை யாரோ கவலாகக் கொண்டு போவதாக நீ நினைத்ததக் கொள்ளும் வரை, இந்த வெந்தரல் உன்னை உன்னை எரித்ததக் கொண்டுதான் விரும்பும். உன்னை சிம்மநீயே இராத. ஆனால் நீச்சலாக உட்கார்த்த ஒரு தாய் சொல்லிக் கொள் பார்க்கலாம்:—‘கொடுத்தவிட்டேன்; நீயே பிள்ளைதான் எதுவோ அதுதான், எல்லாநாமம் விட யார்வித எனக்கு ஆகையே அருளுக்கே கொடுத்த விட்டேன்’ என்று. உன்னை அழுத்தும் பாரமெல்லாம் ஒரே கிரகத்தின் போய்விடாதா? ஆனந்தமே உன் மனத்தை சிரப்பிக் கொள்ளும். எந்தக் குருவும் தேவை இல்லை. இப்போதே சொல்: ‘கொடுத்தேன், கொடுத்தேன், துரிக்கம் என் வைத்ததக் கொள்ள விடவில்லை. இருந்ததை வெள்ளம் கொடுத்த விட்டேன்; நீயேவான மனம் துடன் விடாத தயாராக இருக்கிறேன். சம்ஸாரத்தின் துயரில் மணி முடிக்க எதையும் போடாமல் போவேன்’ என்று.”

“ஆஹா, ரமேன், அப்படிச் சொல்லு. கொடுத்த விடுகிறேன், கொடுத்த விடுகிறேன்!—முழுவதையுமே! இனித் தாமதம் செய்ய மாட்டேன்; இதோ இப்பொழுதே, நீ அவரை அழைத்தல் கொண்டு வா!”

“இன்று வேண்டாம், மன்னி. கொஞ்ச நாள் வரைக்கும் மனத்தைக் கட்டுக்குள் அடக்கிவை.”

“இல்லை, இல்லை; என்னும் பொருக்க முடியாது. இந்த கிட்டை கிட்டி, அந்த ஜப்பான் குழலும் கிண்கிப் போவதாக அவர் சொன்னது முதல் இந்தப் பருக்கை எனக்குச் சைதாச அல்லவோ மாறி விட்டது! அவர் திரும்பி வந்து என்னைப் பாராமல் இருந்தால், இன்று இரவுகூட என்னும் தாமதமுமில்லை. இருதயம் வெடித்தது இந்தப் போலேன். உடனே வரலாயவையும் அழைத்த வா. என் மனத்தைப் புண்படுத்தும் அக்கிரம எதிர்ப்பைப் பறித்தெறிவேன். பாய்ம வேண்டாம். இதோ சந்திரமாகச் சொல்லுகிறேன்.”

“இருக்கட்டும் பார்க்கலாம். இன்னொரு வேண்டாம்.”

“சமயம் எழுதிப் போய்விடுமோ என்று தான் அஞ்சுகிறேன். இப்போது தேடிக்கொண்டு வா” என்னும் சீரான, பரமநாமஸின் படத்தைப்போலே அருகில் சென்ற “கவலா!” எனக்கு திடீர்தைக் கொடு, திடீர்தைக் கொடு. பேரையான எனக்கு, காலிலும் கடை செட்ட எனக்கு முத்தியைக் கொடு. என் தயாரமே என் சம்பவிரும்ப எட்கிலையும் மறக்கச் செய்தது. என் பூனை அச்சினை யாலும் என்னை போயினவோ?—ரமேன்? ஒன்று கேட்கிறேன். நடுத்தெரு மட்டையே?” என்னும்.

“என்ன, சொல்லு.”

“என்னை ஒருதாய் பூனை அரைக்குள் போகவிட்டேன். பந்தே கிரகம். எனக்கு அப்போதுதான் பல்ல வரும். எனக்கு எந்த விதமான பயமும் இராத.”

“சரி, போ—என் தடுக்க மாட்டேன்.”

“ஆஹா!”

“என்ன, கொழுந்தே?”

“என்னைப் பூனை அரைக்குள் அழைத்ததக் கொண்டு போ.”

“இது என்னம்மா? டாக்டர் பாபு—”

“ஹிஸ்து, தடுக்க டாக்டர் பாபுவினால் முடியாமல் இருக்கும்போது என் கடைகளை என்னிடமிருந்து தடுத்தவிட முடியுமா?”

“ஆய், அவனை மெல்ல அழைத்தல் கொண்டு போ. ஒன்றும் வந்து விடாது. பாய்விடும். அவனுக்கு உடம்பு அத்தனும் சந்தக் குணம்மட்டிலும் குணப்படுமே” என்னும் ரமேன்.

(தெர்ட்ரம்)

★ ஓம்! அடுத்த விட்டு அண்ணாசாமி கப்பலே! எந்த வேளையில் நீ என்னைப் பார்த்து, "கப்பலன் இருந்தால் சொல்லுங்கள்" என்று கேட்க ஆம்பித்திரோ, அது முதல் பிடித்தது எனக்குச் சலியன்!

கப்பலன் இருந்தால் — சொல்லுங்கள்!

"நாடோடி"

● இதனால் என் என்னுடன் கிடுகம், உறவு, பரிசேயம், பாததியகத முதலியன கொண்டாடும் சகல கதைகள் வரக்கூடும். குறிப்பாக இதை அடுத்த விட்டு அண்ணாசாமி அப்பருக்கும், அவர் நலமாக என்னுடன் பாததியகத கொண்டாடுவதற்குக்கும் தெரிவித்துக் கொண்டது யாதெனில்:—

ஐயா, தயவுசெய்து என்னை விட்டு விடுங்கள்! வினா என் உயிரை வாய் காதிர்கள். நீங்கள் எக்கேடு கெட்டுப் போங்கள். என்னை மாத்திரம் பரித நியமாக அடித்த விடாதீர்கள். இப்பொழுதே நான் பாதிப் பரிதநியமாக விருப்பதாக என் மனைவி சொல்கிறாள்.

● ஓம்! அடுத்த விட்டு அண்ணாசாமி அப்பரே! எந்த வேளையில் நீ என்னைப் பார்த்து, "கப்பலன் இருந்தால் சொல்லுங்கள்" என்று கேட்க ஆம்பித்திரோ, அது முதல் பிடித்தது எனக்குச் சலியன்! உவகமே, "கப்பலன் இருந்தால் சொல்லுங்கள்" என்று பூண்டிக் கேட்க ஆம்பித்திரோ விட்டது!

முதல் முதல் நீ என்னைப் பார்த்து அப்படிக்கேட்டபோது, விட்டிய்கேனை சொல்வதற்கு கப்பலன் கேட்கிறீர் என்று நினைத்துக்கொண்டு, "ஆறா! அதற்கென்ன! எங்கள் விட்டிய்கேனை செய்யும் கப்பலுக்கு உறவுப் கப்பலன் ஒருவன் இருக்கிறான். எம்பலம் ஒரு

கூபாய்சொடுத்தால் போதும்" என்று சொன்னேன். கூபாயம் இருக்கிறதா? இதைக் கேட்டு விட்டு, நீ சிரித்தீர். "கேனை செய்கிற கப்பலன் இவன், ன்ளாமி! எனக்கு வேண்டியது யாப் பிண்டிய கப்பலன்" என்றீர்.

உனக்கு மாப்பிள்ளையாக வாய் போடுவதில் இம்மாதிரி கப்பலன் என்று அழைக்கிறார்கள் என்று தெரிந்ததும், எங்கள் விட்டிய்கேனை செய்யும் கப்பலன், "கப்பலா!" என்று கூப்பிடுவதற்குக்கூட என்ருப் பயமாகப் போய்விட்டது. எங்கே நீங்கள் நான் "கப்பலா"க் கேட்டுப் பிடித்ததுட்டதாக நினைத்துக் கொண்டு இவனே ஓடி வந்து விடப் போகிறீர்களே என்று என்ரு கடுக்கம்!

● ஓம்! கிருஷ்ணஸ்வாமி அப்பர் வான! உன் கதி காய்க்கடைக்குப்போக வேண்டுமானாலும், மன்கைக்கடைக்குப் போக வேண்டுமானாலும், தானை விட்டுக் குப்ப போக வேண்டுமானாலும், தயக்கம் விட்டுக் குப்ப போக வேண்டுமானாலும், உப்பி நோட்டைக்குப் போக வேண்டுமானாலும், கிளிவாய்க் குப்ப போக வேண்டுமானாலும், ஆரீகக் குப்ப போக வேண்டுமானாலும், ஆபிரி விருத்து திருப்ப வேண்டுமானாலும் தயக்கம் விட்டு கழிவாகக்கூட போக வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக என் தலைகலக்க கடை போடுவதற்காக, "கப்பலன் இருந்தால் சொல்லுங்கள்!"

"கடலன் இருந்தால் சொல்லுங்கள்!" என்று எங்கள் பிடித்தது கடைடுகிறீர்களே. கையாமி? உன் கப்பல் வானமே! எட்டகூடப் கப்பலுக்கு நான் அப்படி கையடித் தவிப்புகளுகிறேன்! எனக்கு வாய்க்குப்பது போலாய் உனோ எனைய பிடித்துக் குறுக்கு, குறுக்கு என்று குறுக்குகிறீர்!

● ஐயா, நாம் சாத்திரிகளே! நங்கள் பெண் இன்டர்மீடியட்

பால் பண்ணி விற்கிறார்கள் என்றும், அவருக்கு ஆர்மோனி யம் கங்கு வசிக்காத தெரியும் என்றும், அவர் பாடினால் இன்னதைக் கேல்வரம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கலாம் என்றும், அவன் சமையலை இன்னதைக் கேல்வரம் காப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கலாம் என்றும் இதுவரை என்விடம் இரு ஆரோம் நடையவராகத் தொல்லி யிடுபீர், தங்கள் பெண் சுவகைத்ததைக் கேட்டு விட்டுப் போகும்படி நூறு தடவைக்குக் குறையாமல் வற்புறுத்தி விடுப்பீர், இருந்தும் எதற்காக எவ்வளவு பிரித்துத் தீருமபயம், திரும்பவும் அவருடைய பெண் சுவகைத்ததைக் கேட்கும்படி தலிம் லிக்குதீர்? நீர் என்னை எவ்வளவு தலிமித் தரலாம், பாராது அபயன் இருந்தால் தரவே சொல்துதற்கு?

● ஐயர், நாராயணய்யரே! தங்கள் பெண் ஜாதகத்தில் என்விவள்ள சித கல்வான் எந்தெந்த இடத்தில், யார் யாரைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின் தன் என்னும் விஷயம், தங்கள் சொல்சீர் சொல்லி எங்கு அப்படியே வேட்டுரு ஆகி விட்டது, பார்ப்பதற்கு ஒரு நாதிநி "மாணியாகக்" இருந்தாலும் பெண் பாலே அறிந்துக்கொளி குரு வு, சலியும் கைகோத்துக் கொண்டி புதலியா பார்த்துப் பாரகதால் இவ்வளக் கையாளாம பண்ணிக் கொண்டிருக்கின் அந்தவாறு பார்ப்ப பணர் என்ற கன் வதலிப் தர கரும் ஏன் தெய்வம் எனக் குறி தெரியும், இருந்தும் "அபயன் இருந்தால் சொல்துங்கள்" "அபயன் இருந்தால் சொல்துங்கள்" என்று ஆரம் பிரித்துக் கொண்டு, பெண் ஜாதகத்தில் கிரகங்கள் யார் யாரைப் பார்த்துக் கொள்ளி என்விடம் பரிததியை அடிக்கிறீர்களே, சிவாயமா?

● லார், பிஸிடர் ஏ. ஆர். அய்யர் அவர்களே! "பாதுக்கு ஒரு தம்படி வரதடந்தின் கொடுக்கமுடியாது, நாஸியை அகலிள் கொடுப்பேன், அனதப்

பெண் கழுத்தில் கட்டியிட்டு அவன் போலிட வேண்டியது (பெண்ணையும் அழைத்துக் கொண்டுதான்.) அப்படிப் பட்ட பயல் எவ்வளவு இருந்தால் சொல்தும்" என்று தினம் தாங்கள் என் கழுத்தை அடைகிறீர்களே! அப்படிப் பட்ட பயல் இருந்தால் அவன் கழுத்தைப் பிரித்து உங்கள் காவடியல் கொண்டு வந்து தன் மார்ட்டேன! எதற்காக என்னைக் கண்ட போதெம் வாம் இத்தக் கேள்வியைக் கேட்டு என் ஸுதிர குழம்பச் செல்கிறீர்?

● ஐயர், கனதனவார்களே! கீங்கலும், இன்னும் உங்களைப் போன்ற வாகலும் தவறு செய்து என்விடப் "அபயன் இருந்தால் சொல்துங்கள்" என்று வதைக்காதீர்கள், இதனால் எனக்குப் பாதிப் பரிததியேம் பிரித்து விட்டது போலாகி விட்டது, காவலில் தயிர்க்காரன் "க" என்று கூவினால் "அபயன் இருந்தால் சொல்துங்கள்" என்று கெடுகவது போலிருக்கிறது, பால்காரன், "அம்மா!" என்று கூப்பிட்டால், "அபயன் இருந்தால் சொல்துங்கள்" என்று பதவது போலிருக்கிறது, தபால்காரன், "லார், போஸ்ட்" என்று கூப்பிடுமபோது கூட யாரோ "அபயன் இருந்தால் சொல்துங்கள்" என்று பெருமூச்செறிவது போலிருக்கிறது.

உங்கள் நெல் என்னாம் எனக்கு இரக்கம் இல்லாமல் இல்லை, உங்களைப் பால் வரம் பாராகும்போது திருந்தால் யாரைப் போல கமக்கு நூறு பிள்ளைகள் இருக்கக் கூடாதா, இருந்தால் ஆளுக்கு கொரு அபயன் கொடுத்த உதவலாமே என்று கூடத் தேர்ந்துகிறது.

ஆகவே, தவறுசெய்து என் மீது இரக்கம் வைத்து என் உரிசை காங்காதீர்கள், தொகுதியை சொல்கிறீர்களே, அப்பறம் நிஜமாகவே அபயன் இருந்தாலும் சொல்ல மாட்டேன்!

க ஸ் ய ர ண க ா ல ங் க ரு க் கு

எங்கள் சேர்த்து வகத்திற்குளால் நெய்த அழகிய பட்டுப் புடவைகளும், வேலுக நீலாகளும் ரக ரகர வந்து துவித்துள்ளன. எங்கள் கொள்ளுகாலம் உலுது சேலுகள் ஒரு தனிமை ஸ்தானம் வகிக்கும். இங்வே உங்கள் ஸுவித் தேவவக்து மதானால் பிரித்தி பெற்ற இக்கடைத்து வந்து லாங்குகள்

ரா தா ஸி ல் ச். எ ம் போ ரி ய ம்

(பேர் : 8018)

I-14, கத்தித் தெரு, மாரியம்பூர் - மதராஸ்.
பேரூர் : 37, பெரிய தெரு, கும்பகோணம்.
புரோப்பரட்டர் : R. K. T. செட்டியார்

★ “என்ன ஆயிற்று! என்ன ஆயிற்று!” என்று வெளியில் வரும் ஒவ்வொருவரையும் அவன் கண்கள் தேட்டன. வினாடிகள், நிமிஷங்கள்! அவை நிமிஷங்களா அல்லது வருஷங்களாது? — கடைசியில்

என்ன ஆகுமோ?

“வஸந்தன்”

● “ஏ வகிவயல்!” “ஏ வகிவயல்!” என்று அந்தச் சின்னஞ் சிறு குரல் கூப்பிட்டது. தூரத்தில் சென்ற வகிவயற் காரனின் காதுகளை அது விழவிடவில்லை. குழங்கை வேகமாக ஓடினான். அந்த வகிவயற்காரன் கைகளைப் பிடித்துக் கொள்வதாகக் குறுக்கிட்டு. “ஏய்! உன்னைத் தானே! நான் கூப்பிட்டிருக்கொண்டே இருக்கிறேன். கிடைத்தல் போய்க் கொண்டிருக்கிறேயே?” என்று அழைத்தான்.

வகிவயற்கார இளைவபெருமானுக்குச் சிரிப்பு வந்துவிட்டது. “தெரியாதவர்தான் அம்மா! கண்ணத்தில் போட்டுக் கொள்கிறேன். மண்ணிக்க வேண்டும்” என்று.

“அப்படியானால் வா, எங்கள் வீட்டுக்கு!” என்று சொல்லிக் குழங்கை கமலா வகிவயற்காரனை வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டு போனான்.

அப்படியே போனும்போதுதான் இளைவ பெருமான் முதன் முதலாகக் கமலா வைப் பார்த்தது. அந்தக் குழங்கையின் கடைவிலேயே அவன் கொபத்தையும் மிடுக்கையும் தெரிந்துகொண்டு விட்டான். அப்பப்பா! கூப்பிட்டவுடன் வரவில்லையாம்! இத்தனை சின்னக் குரல் வைத்துக் கொண்டு என்ன கார்தா பண்ணுகிறது!

கமலா உள்ளே போய் அம்மாவை அழைத்த வந்தான். “எடு! எடு! வகிவயல்! ஏன் விழிக்கிறது?” என்று கமலா, போய் மிகவும் கடினமாக இரும்பும்போலிருக்கிறதே, என்று எண்ணிக்கொண்டே இளைவபெருமான் மூட்டை லய அழித்தான். மூட்டையை அழித்ததற்குதான் அவனுக்கு உண்மை விலேயே பலம் உண்டாயிற்று.

“அம்மா! குழங்கை கைக்குச் சரிவர என்னிடம் வகிவயல் இல்லை. என்மாம் விற்றுப் போய்விட்டது!” என்று.

மகாலக்குக் குபீரென்று அழுகை போத்தாக கொண்டு வந்துவிட்டது. “அழாதே, கமலா! காண்கு வகிவயல் கொண்டு வரச் சொல்கிறேன்” என்று எவ்வளவோ சமாதானம் சொல்லியும் அவன் கேட்கவில்லை.

“காண்கு அவசியம் கொண்டு வருகிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டு இளைவ பெருமான் வெளியே வந்தான்.

அவன் விடுபத்து மைலுக்கு அப்பால் இருந்தது. மகாலையு தூரமாக இருந்தால் என்ன! உடனே போய்க் குழங்கைக்கு வகிவயல் எடுத்துக்கொண்டு வருவதைத் தவிர வேறு காரியம் இருப்பதாகத் தென்றவில்லை.

● இளைவபெருமான் வேகமாக வந்தான். அவன் பெயர் இளைவபெருமான் என்றிருந்தாலும் அவன் இப்பொழுது மூக்க பெருமானாக ஆகி விருந்தான். என்னும் அவன் உடம்பில் சிறைகளும் பலமும் தேவையின். விட்டுக்குப் போனதும் பெட்டியைத் திறந்து பார்த்தான். கொஞ்ச நாளைக்குமேல் பு மாநிலிக் காகச் செய்து வைத்திருந்த புது மோதல் வகிவயல் அவன் கண்களில் பட்டது. ஆமாம், இதை அந்தக் குழங்கையின் கடைவிலைவா போட்டு அழகு பாய்க்க வேண்டும்? வகிவயல் கமலா வீடு வீட்டுக்குத் திரும்பினான்.

“அம்மா! அம்மா! பார்த்தாயா! எவ்வளவு அழகா விருக்கிறது?” என்று கமலா தன் கைவிழுதான ககிவயல்ப் பார்த்துவிட்டுக் குழியால் குத்தான். அந்தக் குழங்கையின் தேஜஸ் சொட்டுப் முகத்தைப் பார்த்ததும் இளைவபெருமான் முகத்திலும் புன்னகை தாண்டவ மாயிற்று. சேரகம் சிறைத்த அவன் வறழ்க்கையின் அதுவே இன்ப நோமாக அமைந்தது.

● அதற்குப்பிறகு கமலாவை அவனுள் எப்படி மறக்க முடியும்? எப்பொழுது

அந்தப் பச்சம் வந்தாலும் கமலாவைப் பார்த்துவிட்டுப் போவான். விதம் விதமான வசிக் கல் அங்குக் கென்றே வாக்லிக் கொண்டு வருவான்.

"பெருமான்! பெருமான்! ஏன் இந்த நாளை இரத்தப் பச்சம் வருவ தில்லை?" என்று கேட்பான் கமலா.

"என் வந்து இருபது நாண்டானே ஆகிறது. என் வந்து வளர்க்க வேண்டாமா? ஊர் ஊராய்ப் போனாலானே இரண்டு நாள் வரும்" என்பான். "வேண்டாம், என் நாச கொடுக்கிறேன், இங்கேயே எங்கள் வீட்டில் இருந்து விட்டு" என்பான் கமலா.

பிறகு தாயாளைப் பார்த்து, "அம்மா! எம்ம நாத்தர மாநில வீட்டிலே இவ்வா மல் எத்தனாகப் பெருமான் இப்படி ஆகிவருள்?" என்று கமலா சத்தகம் கேட்பான். "வசிக் பதகரரரேனா, இல்லுபோ?" என்று அம்மா சத்தகத் தைத் தீர்த்து வைப்பான்.

பெருமான் கமலாவைப் பற்றி யோசித்துப் பார்ப்பது உண்டு. என் வளவோ குழந்தைக்குக்கு. எத்த டாயோ வருஷ காலமாக அவன் வளவால் போடவிலகியா? ஆனால், அந்தக் குழந்தையிடம் மட்டும் அவ னுக்குப் பாரமம் ஆகாயம் ஏற்படுவா யோன்? அளந்து சிறு கைகளைத் தொட்டு வளவால் போடுமபோது உடம்பெல்லாம் ஓர் அதிசய ஆகந்த உணர்ச்சி ஏற்படுவானேன்? பேரமான் இந் தநிலையங்கள் கந்திக்குமபோது இப்படித்தான் ஏற்படுமா?

● கமலா அதிசயவழியாக வளர்க்கு கொண்டிருந்தான் குழந்தையின் வேத னைப் பிபச்சம் விஷமத்தையழை போல வேளவாத்தின் எழிலும் அடக்கமும் வந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் ஒன்று மட்டும் மாருமல் இருந்தது. அதனை அவனுக்குப் பெருமானிடம் தோன்றி யிருந்த பேசம்.

ஒவ்வொரு மாதத்தின் ஆரம்பத்திலும் பெருமான் அந்தக் கிராமத்துக்கு வரு வது வழக்கம் கமலா வாசலில் கின்று கொண்டு தளர்ந்து மெயித அந்த உருவம் வருகிறதா என்று பார்ப்பான். யாசலது அவன் மாநிலி பிச்சைக்காரர் ன் வாசலில் போனும் கூட, அவன் தளது தங்கக் கைவினா அரிசி கொண்டு வந்து போடுவான். பெருமான், தேச அனாக்கெயழற் திருத்தா லுக் கூட மாதத்துக்கு ஒரு தடவைவரது வசிக்

வன் கைவயத் தூக்கிக்கொண்டு கமலா வைப் பார்த்து வராம விருக்க மாகட்டான்.

● ஒரு நாள் கமலாவின் வீட்டில் 'டம்' 'டம்' மென்று மோசர் சத்தம் கேட்டது. ஏனென்றால் அன்று அவ னுக்குக் கல்வாணம். கமலா தன் அகத்த பெரிய கடைக் கண்களால் புருஷனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கல்வா ணப் பாதலில் ஒரு மூலையில் பெருமான் சிறந்து கொண்டு தம்பதிகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். "ஆதலா! கமலா வுக்கு ஏதா புருஷன்தான். என்ன தேசக் கடலி மூத்தல் என்ன வசிக் கரம்?" என்று அவன் பரவாய் அடைந் தான். கமலா சட்டென்று தாயில் அடுக்கிவிருந்த வளவலகலில் வான விலயின் வர்சன வித்திரங்களைப் பார்த்துவிட்டுத் தலைமீறித்தான். அவன் கண்கள் ஒரு வினாடி கற்றி அங்கத்தன். மூலையில் சிறந்த பெருமானைப் பார்த்த தும் அவன் மூத்தலில் மந்தலாணம் தோன்றிற்றது.

கல்வாணமான மறுநிலைமே மாப் பிளிக் வீட்டார் பெண்களையும் கூடவே அகழ்த்தப்போக வீரும் பிவதால் கமலா புறப்பட்டான். வாசலில் இரட்டை மாட்டு வண்டி வந்து நின்றது. கமலா வானடியில் ஏறிக் கொள்ளும் போது தூத்தலிவ் சின்று கொண்டிருந்த பெருமானைப் பார்த்தான். அவன் உதடு கள் தடித்தன. வாய் பேச முடியாமல் ஒரு வினாடி அப்படியே நின்றுவிட்டான். பெருமான் அவன் வண்டியில் ஏறிக் கொண்டதை சரியாகப் பார்த்த முடிய வில்லை. மங்கிய அவனது பார்வையைக் கண்ணீர் இன்னும் மங்கலாக்கிற்று.

‘குழந்தையை இனி எப்பொழுது பார்க்கப் போகிறேன்’ என்று எண்ணிப் பெருமூச்சு விட்டான் பெருமான். வண்டி மனங்கூறி விட்டது. “குழந்தை அடிக்கடி இங்கே வருவான்! பேஷாகப் பார்க்கலாம்” என்று கமலாவின் தாயார் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு.

● இரண்டு வருஷம் கடந்து சென்றது. ஒடிற்று என்று எப்படிச் சொல்வ முடியும்? முதுமைப் பருவத்தில் வளர்ந்து செலுதும் ஒவ்வொரு காலமும் கமலாவின் நினைவால் பெருமானுக்கு ஒரு யுகமாக வளர்ந்து சென்றது. “குழந்தை எப்பொழுது வரும்? எப்பொழுது வரும்?” என்று கேட்டுப் பெருமானுக்கும் அதுதான் சலித்து விட்டது.

ஒரு நாள் அவன் காலு பறித்து விட்டது. எதிர்பாராதது நடந்தே விட்டது. வயலா நீண்டகாலே ஊருக்கு வந்தான். பெருமான் அச் செய்தியைக் கேட்டு ஒடோடியும் வந்தான். ஆவா! கமலாவா அது? அடையாளமே தெரிய வில்லையே! சோபையால் அவன் மூக்குமீதும் ஏதோ மாறுதல் இருந்தது.

மெல்லிய அவன் தேரத்திற்கு வெளியே நிறம் கொடுத்திருந்தது. பெருமான் உடனே கண்டு கொண்டு விட்டான்.

“பெருமான்! பெருமான்! ரொம்ப இளைத்துப் போய்விட்டாயே” என்று கேட்டுக் கொண்டே கமலா வந்தான். “வா! காப்புப் பேருகாரகளை அம்மா, அது எப்பொழுது?” என்று பெருமான் கேட்டான்.

கமலாவுக்கு வெட்கமாய்ப் போய் விட்டது. தலையைக் கவிழ்த்துக் கொண்டு.

“ரொம்ப அவசரமோ அதற்கு!” என்று.

“ஆமாம்; அவசரந்தான்! என் கையால் உனக்கு விரிப்பைப் போண்டும் என்று எத்தனை நாட்களாக வந்துக் கொண்டிருக்கிறேன் தெரியுமா?” என்று கேட்டான் பெருமான்.

● விட்டுக் கூடத்தில் ஏகக்கரே பரமாயிருந்தது. வாசலில் திரைமத்து நாயனக்காரர் ஏகக்க முடியாதாடி ஒரு சாகசத்தை எடுத்து விளாசிக் கொண்டிருந்தார். உள்மே, பெருமான் அற்புதமாகச் செய்து வைத்திருந்த வானியல்

சாதாரண
புராதன வழி

நூதன ஸாஸ்திரீக வழி.
ஸிரோலின்'ரோச்'
இருமலையும்
மூலதோஷத்தையும் ஒழிக்கிறது

ஸிரோலின் ஒரு பாடலில் மிலை ரூ 3-12-0

களைக் கமலாவின் கையில் அடுத்திக் கொண்டுருந்தான். முதுகமையாலும் உணர்ச்சியாலும் அவன் கைகள் கடுங்கிக் கொண்டிருந்தன.

பெருமான் சாப்பிட்டு விட்டு அன்று அங்கேயே தங்கி விட்டான்.

"மெதுவாக்கு உடம்பு ரொம்ப பல தீனமாக இருக்கே! குழத்தை பெற்று எப்படிப் பிழைக்கப் போகிறான்?" என்று ஒரு அம்மான் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். "ஐயோ! எங்க அகத்து மங்களம் இப்படித்தான் இருந்தால்! கடைசியேயே உம்! இவ்வளவுதான் கொஞ்சியமாக இருக்க னுமே?" என்று இன்னொரு அம்மான் முக்கிறான்.

பெருமானுக்கு இதை யெல்லாம் கேட்டதும் வயிறு படுகின்றது. அவர்கள் தலையில் இடி விழாதா என்று நினைத்தான்.

ஆனால் உண்மையில், அவர்கள் கேட்ட அதை கேள்விதான் வரையத்தக்க சிறுவன் மனத்திலும் தொண்டி யிருந்தது. ஏனென்றால் கமலா அவ்வளவு பலதீனமான நிலைமையில் இருந்தான். "என்ன ஆகுமோ?" என்ற பயம் அவனை வாட்டிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் அதை யெல்லாம் இவர்கள் குழத்தை காதில் விழும்படி கேட்டு அவனைப் பண்படுத்தும்படி செய்வவரோ?

■ ஒரு நாள் அவன் வந்தபோது கமலாவின் வீட்டுத் திண்ணையில் பவர் உட்காராவிருந்தமர், டாக்டர் உன்றே போனார். விஷயத்தை அறித்துக் கொண்ட பெருமான், "பகலாயோ! என்னை மோசம் செய்துவிட்டோ?" என்று பிரேர்த்தனை செய்து கொண்டிருந்தான்.

அவர் வரவில்லிட்டு நகரவில்லை. உன்றே ஓரே பரப்பப்பா யிருந்தது. வீட்டில் ஒருவர் முகத்திலும் சவாட வில்லை. பெருமான் உடனிலுள்ள நய் வொரு அணுவும் உன்றே யிருந்து என்ன செய்தி வரப்போகிற தென்று தான் காதல்க் கொண்டிருந்தது.

"என்ன ஆகிறது! என்ன ஆகிறது!" என்று வெளியே வரும் ஒவ்வொருவரையும் அவன் கண்கள் கேட்டன. வினாடி கள், நிமிஷங்கள்! அவை நிமிஷங்களா அல்லது வதுஷங்களானா? — கடைசியில் அந்தச் செய்தி வந்தது.

"பெண் குழத்தை? தாயும் குழத்தை யும் கொஞ்சியம்!" என்று கமலாவின் தாயார் ஓடி வந்து சொன்னாள். அப்போழுது சந்தேகமும் அவள் தொண்டையை அடைத்தது.

"ஸ்வாமி, ஆண்டவனே!" என்று பெருமான் மேலே கையை உயர்த்திக் கும்பிட்டான்.

மெதுவாக, அவனது கடுங்கிய கைகள் பையை அவிழ்த்து அழிய என்னஞ்சிறு இரண்டு ஜோடி விரையங்களை எடுத்து வெளியில் வைத்தன!

■ அன்று மாலை, கமலா என்னைத் திறந்து பார்த்தாள். "அம்மா! பெருமான் யாசலில் இருக்கிறாரா? அவனிடம் குழத்தைகளைக் கொண்டுபோய்க் காண்பியேன்!" என்னுள் அவள்.

கமலாவின் தாயார் குழத்தைகளைக் கொண்டு வந்ததும், அதையே பார்த்துக் கொண்டு பெருமான் கத்திப் பேசும் சிக்குன். "அப்படியே குழத்தைகளை உரித்து வைத்திருக்கிறதே!" என்று சொன்னவன், சட்டென்று தன் நிலையை மறந்து உணர்ச்சி தாங்க மார்ட்டாமல் குழத்தைகளை வெடுக்கென்று பிடுங்கி மார்போடு அணித்துக் கொண்டான்!

வந்தவர் (வெளியே இருந்தபடியே) :— தாய் கடித்து விடுமோ?

சட்டென :—தே தந்தையா! இந்த தாயைப் புரிதாக வாங்கினேன், பாலா வில்லை, வாலுங்கள்! என்னதான் செய்திது. யாரிப்போமே!

குற்றவாசம்

"பூரி"

● ராமநாதன் ஒரு கிஷயத்தைப் பற்றிப் பிறரிடம் பேச இடம். சந்தர்ப்பம் முதலிய எதையும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதில்லை. அன்று அவன் ஒரு மூச்சுத்தியில் போய்க் கொண்டிருந்தபோது அவனுடைய சிடுகிதன் சிதம்பரத்தைக் கண்டு விட்டான். உடனே அவனைக் கைதட்டிக் கப்பிட்டு, "உன் விட்டுக்குத்தான் இளம்பினைன். கல்வியேனை, இங்கேயே பார்த்துகிட்டேன்" என்று.

"என்ன கிடுகியும்? விட்டுக்கு வாயைச், சாவகாசமாகப் பேசிக்கொண்டான்" என்னுள் சிதம்பரம்.

"ஒன்றுமில்லை. ஒரு சின்ன கிஷயம். இந்த வருஷக் கோடைக்கு இரண்டு வாரம் அந்த ஊருக்காவது போய்த் தங்கிவிட்டு வரலாமென்றிருக்கிறேன். போன வருஷம் நீ திருக்குறையும் போலிருந்தாவிட்டு வந்தாயே, அந்த ஊர் எப்படி?" என்று ராமநாதன் விசாரித்தான்.

"திருக்குறளும்மென்று ஒரு தரம் சொன்னதும் எனக்குக் கோபம் வரும்" என்று சிதம்பரம்.

"கோடைக்கு கோம்ப கல்ல ஊர் என்று சொல்கிறீர்களே. ஊரான அந்த ஊரைப் பற்றிப் படித்திருக்கிறேன். நீ அத்துமடைய எவ்வாறு அருமைகளும், எல்லாப் பெருமைகளும் தெரிவாயல் பேசுகிறாயே."

"அட, நான் அந்த ஊருக்குப் போயிருக்கிறேன். எனக்குத் தெரிவாயல் நீ அங்கே என்ன அருமைகளைக் கண்டு விட்டாய்?"

ராமநாதன் தொண்டையைக் களைத்துக்கொண்டு, "சிதம்பரம்! நான் எவ்வளவோ கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். சொல்கிறேன் கேள். அந்தத் திருக்குறளத்திலே, 'வாய்நங்கன் கவி கொடுத்து மந்திரியோடு கொஞ்சம்' என்னுள்."

சிதம்பரம், ஆச்சரிவத்துடன் "அப்படியாம்?" என்று.

"மக்கிசிந்து கவிஞனுக்கு வான் கவிஞன் கொஞ்சம்" என்று ராமநாதன் கவையையும் காவையும் ஆட்டிக்கொண்டு உற்சாகமாகப் பாட ஆரம்பித்து விட்டான்.

"அதற்கப்பறம்?"

"அங்கே 'தேவருவித் திராவேளும்பி வானின் வழி யொழுகும்'."

"பேய்?"

"அந்த 'முழங்குதிரைப் புனவருவி கழங்கென முத்தாடும், முற்றமென்கும் பரத்த பெண்டன்.....' என்று சொல்கிக் கொண்டே போனபோது 'பூம்! பூம்' என்று பின்னால் போட்டார் வண்டியின் சப்தம் கேட்கவே நான் அதை அப்படியே ஒரு பாய்ச்சல் பாய்த்த அப்பறம் ஒடினேன். சிதம்பரமும் அவர்களைப் பிசு தோடாந்தான்."

"இதற்குத்தான் விட்டுக்குப் போய்ப் பெரிசு கொணவா மென்று சொன்னேன். குற்றவாசம் இருக்கிறதே, மகா மோசம்" என்குள் சிதம்பரம்.

"மோசமா? ஏன் அப்படிச் சொல் கிறாய்?"

"ஏது! அந்த ஊரிலே அநிக ளுள கடமாட்டாம் கிடையாது. காது பேரைப் பார்த்ததே மென்பதில்லை, அந்தாரித் தால் ஒரே இட்டு. எவ்வுடிக் கூட்டு கிடையாது. ஒது கீனிமா கிடையாது. கல்ல சாப்பாட்டுக் கெப்போ, காய் கெப்போ கிடையாது. கிரைத்தோ மென்றால் ஊரை விட்டுக் கிளம்புகிற தற்கு ஒரு சயிலோ, பஸ்ஸோ, டாகஸியோ ஒன்றும் கிடையாது. மாட்டு வண்டியிலேதான் போகலாம்....."

"அப்படியா?"

"இன்னும் எவ்வளவோ கஷ்டங்களி ருக்கின்றன."

"நான் அந்த ஊருக்குப் போகலா மென்றிருக்கிறேன். கல்வியேனை, உன்னை இன்று பார்த்தேனே. பங்குளுச் போகலாமென்று கோமளம் சொன் கிறாள்" என்னுள் ராமநாதன்.

"கல்ல புத்திராகிப் பெண்" என்று சிதம்பரம் ராமநாதன் மனைவியைப் புழங்கி விட்டு "பங்குளுக்குக் கோபா!" என்குள்.

"ஆமாம்! நீ எந்த ஊருக்குப் போகப் போகிறாய்?" என்று சாமசாதன் விசாரித்தான்.

"எந்த ஊர் என்று தெரியவில்லை. ஆனால் ஒன்று மட்டும் நிச்சயம். திருக்குறளும் போகப் போகிறதே இங்கு" என்று சொல்லி விட்டு சிதம்பரம் வீடு திரும்பினான். அங்கே அவன் மனைவியுடன் "என்ன, குற்றமும் போக ஏற்பாடுகளும் பண்ணியாய் விட்டதா?" என்றான்.

"இந்தா மீது! குற்றம்தான் தவிர வேறு எதைப் பற்றியாவது போக. நான் இந்தத் தடவை அந்தக் குற்றமும் இருக்கும் திருப்பங்கல் கூட சிறும்பிப் போகப் போவதில்லை" என்று மிகக் கோபமாகச் சொன்னான்.

■ இந்தச் சம்பவத்தை எட்டத்து ஒரு வார மிடுக்கும். ஒரு நாள் காலை திருக்குற்றமும் அருவி ஸ்தலம் கட்டத்தின் ஓரே கூட்டமாகிவருவது. "அப்பாடா! பிரம்மாண்டமா விருக்கிறது" என்று சொல்லிக் கொண்டே சிதம்பரம் சம்பாருத்தான். அப்பொழுது அவன் மூதில் யாரோ தட்டியது போலிருந்தது. ஈர உடம்பில் அடிபட்டதனால் அவனுக்குச் சீரென்றது. தன்னைத் தட்டிய அந்த ஆசாமியை ஓரே அதைவாட அதைத்துவிட வேண்டுமென்று வகையை ஒங்கிக்கொண்டு திரும்பினான். ஆசாமியேறு யாருமில்லை. சாமசாதன்தான். அவன் பக்கத்தில் கோமளம் சிந்து கொண்டிருந்தான்.

"அட சீயும் இங்கேதான்? வந்தாய்! எப்போ வந்தாய்? இங்கே வருகிறதாக ஒருவாச்த்தை சொல்லியதுமே" என்று கண்ணைச் சிமிட்டிக் கொண்டு தலைவிலிழுந்த ஜலத்தை விழுக்கிக் கொண்டே கேட்டான்.

"இங்கே பேச்சில் உவமை விருத்தால் மேற விழுவெண்டியதுதான். அப்பறம் பேசிக் கொள்ளலாம்" என்றான் சிதம்பரம். அப்பொழுது கோமளமும் மீதுட்சியும் ஒருவரைப்போலவர் பார்த்துப் புன்னகை புசித்து கொண்டனர். வழுக்கத்துக்கு விசாரமாக அவர்கள் அப்பொழுது அநிஷ்டமாகப் பேசிக் கொண்டாவினர். ஸ்வாமியான திருஞானநாதன் பக்கத்தி விருத்த மண்டபத்துக்கு வந்தனர். ஸ்திரீகள் தங்களுக்கென்று உடைதரிக்க ஏதப்பட்டிருந்த இடத்துக்குப் போனார்கள்.

"சிதம்பரம், இதை ஊரை அவ்வளவு பழித்தாயோ! கடைசியில் இங்கே தானே வந்தாய்?" என்று சாமசாதன் கேட்டான்.

"நான் என்ன பண்ணுகிறேன்? இந்த ஸ்திரீகள் விஷயம்தான் உனக்குத் தெரியுமே."

"ஆமாம். ஆமாம்! நான்கூட அவ விடம் குற்றமும் வேண்டவே வேண்டாமென்று சொன்னேன். நான் அப்படிச் சொன்னதற்காகவே அவன் இங்கே வரவேண்டுமென்று பிடிவாதம் பிடித்தான்."

"இங்கே சரஸ், ஸ்ரீராம், காற்றைவளம் கமையத்தா விருக்கிறது. ஆனால் எல்லா காரிய அடிப்படையிலேயே மெய்திறை. அதை சித்ததாய்தான் வருத்தமா விருக்கிறது" என்றான் சிதம்பரம். அப்பொழுது கோமளமும் மீதுட்சியும் பேசுவது அவர்கள் காணில் விழவே இவர்கள் தங்கள் பேச்சை சிறத்திக் கொண்டனர்.

"கடைசியில் நாம் தீர்மானித்த படிபேதானே முடிந்தது" என்றான் மீதுட்சி.

"குற்றமும் இவ்வளவு கல்ல இடமென்று தெரிந்திருந்தால் போன வருஷமே வந்திருப்பேனே. ஒருதரம் ஸ்ரீராம் பண்ணுகிறதற்குள்ளேயே எவ்வளவோ கமையிடுக்கிறது. அருவியையும், மதுமையையும், மரஞ்சோடி கோடிகளையும் இவ்வாறக்கெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம் போலிருக்கிறது. ஆமாம், இங்கே வருவதில் வேறு சேனகியங்களும் இருக்கிறது என்னுமே, என்ன அது?" என்று கோமளம் கேட்டான்.

"அதுவா! பக்கஞர் போன்ற ஊர்களுக்குப் போனால், அவர்கள், அந்த நிகேதனைப் பார்த்துப் போனோன். இந்த நிகேதனைப் பார்த்துப் போனோன், பக்கத்து ஊர் வரையில் போய்விட்டு வந்தேன் என்று சொல்வது சர்க்குச் சொல்லி கம்மைக் கழித்துக் கட்டிவிட்டுத் தப்பிப் போய் விடுவார்கள்."

"இங்கே?"

"இங்கேயோ அவர்கள் அந்தச் சரக்கெல்லாம் சொல்லித் தப்பித்துக் கொண்டே முடியாது. கம்மைத்தான் கத்திச் சுற்றி வந்து கொண்டிருக்க வேண்டும்" என்று மீதுட்சி சொல்லியதும் இரண்டு பேரும் கைக்கென்று சிரித்தார்கள்.

சாமசாதனும் கோமளமும் ஒருவரை யொருவர் பார்த்துத் தலையை ஆட்டிக் கொண்டார்கள். பெண் மனைகளில் பேச்சு முடிந்ததும் அருவி விழும் சப்தம் அந்த கண்பர்களின் காணில் விழுந்தது.

பத்துலகைம்
ஏக்கரில்
பத்துலகைம் போர்

மதத் தகவல் எவ்வளவு பற்றத் தகவல் போ! பெரியதொரு துறைத் தொழிலாளர் சேவை-இதில்தான் ஸ்பாண்டிங் தேய்வீதில் தேய் உக்கிரம் உருவாகின்றது. அங்கே ஐந்தி மத பேதம் துணை மல் மனதில் திருப்தியும் மகிழ்ச்சியும் கொண்டே அங்கம் உருவாகி வருகின்றன. துன்பிதத் தேய்வீதில் பணத்தின் அருகித் தான் ஸ்பாண்டிங் தேய்வீதில் தொழிலாளர் உருவாகிப் பணம் பெறுகின்றன. அதுவே உருவாகித் தான் பணம்.

[illegible]

இந்தியன் டி

உலகத்தின் உள்னது பானம்

இந்தியன் உ. மாசுநெய் உற்பத்திக்குப் பெரிசாகுடாதும ஓங்கலிடலெய்து.

PL-1000

இந்தியத் தேயிலையில் மிகச்சிறந்தது

லிப்டன்ஸ்
 ஜாக்ஜா, வெள்ளைப்பேரில்,
 தேயிலைப்பெண் தரங்கள்

CTR-52

சுருத்தியாக எப்போதும் தேயிலை அருந்தும்போது மனதுமெத்த மனக்கவலைப் போய்விடும்.

உடைந்து வளையல்

சிவாடர்கதை

— து.ரா. —

பழனெட்டம் அத்தியாயம்
அகப்படட்டுக்கொண்டான்!

தீங்கமணி மதராத்தின் அறைக்கு ஏன் வந்தான்? அவன் அன்று இரவு திடீரென்று தூக்கத்திலிருந்து விழித்துக் கொண்டான். சிறிது நேரம் திரைத் தன்னை நூட்டாமல் அப்படியே இருட்டில் அணுநூற்று பார்த்துக் கொண்டிருப்பதிலிருந்தான். பக்கத்தில் படுத்திருந்த கசியாவுக்கு கீழ்மலியான தூக்கம். அவன் ஸ்காலர் என்ற தங்கமணி யின் கழுத்தருகில் வெது வெது எனது பட்டை.

தங்கமணிக்கு மதுபடி உடனே தூக்கம் வரவில்லை. இருவித சீனையும் இல்லாமல் சிறிது நேரம் கத்த குள்வ மாய் இருந்த மனத்துடன் படுத்திருந்தான்.

பிறகு திடீரென்று மதராத்தின் ஓரப கம்வந்தது. அன்று மத்தியராமம் டெர்த லிஷயமும் அடுத்தநாற்போம் மனதில் தோன்றிற்று. உடனே தலைகயச் சாய்த்து, பக்கத்தில் படுத்திருந்த கசியாவின் முகத்தைப் பார்த்துவிட்டுத் தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டான். என்ன பொருளும் கசியாவுக்கு? அடே யப்பா; என்ன சந்தேகம். என்ன சந்தேகம்? —

தான் செய்ததில் ஏதாவது தவறு உண்டா என்று தங்கமணி யோசித் தான். தன் சினைமயில் வெது பார் இருந்தாலும் அப்படித்தான் செய் திருப்பார்கள். ஆனால், கசியாவின் ஸ்தானத்தில் வெது எந்த வந்தி இருந்தாலும், ஒரு வேளை அவனைப் போல் தான் பொருளமையும் சந்தேகமும் படுவானோ என்னவோ? —

“இத்தனைக்கும், கசியம் செய்யும் காரியம் கசியாவுக்குப் பிடிக்காது என்று அந்தச் சமயத்தில் கமக்குத் தோன்றவே இங்கிலே, ஏன் தோன்ற வில்லை? கசியம் தப்பும் பண்ணுகிறேன் என்று தோன்றினால்வா இத்த

எண்ணங்களெல்லாம் வரப்போகிறது? பரமார்த்தமாய் கசியம் காரியம் செய் கிறோம்; அதிலே கசியா எவ்வளவு அர்த்தம்களையும் அளர்த்தம்களையும் கற்பித்துக் கொள்ளுகிறான் —” என்று தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டான்.

மதுபடியும் அவன் மனம் மதராத் தைப் பற்றி சீனத்தது. அனாஸுக்குத் தேன் கொட்டின வலி போய்விட்டதா என்று தான் அவனியாவது கசியாவை யாவது கேட்காமல் இருந்து விட்ட து ஓரபகம் வந்தது. கசியாவாவது அவனை விசாரித்தானோ அவ்வது தன் கோபத்தில் ஒன்றையும் கவனியாமல் இருந்து விட்டானோ? அந்தியவு கசியாவே அவனுக்குச் சாதம் பரிமாறி னான். மதரம் சமைப்பல் அறைக்கு வெளியே தலைகாட்டாததால், வலி குறைத்து விட்டதா என்று அவனைக் கேட்க அவனுக்குச் சாத்தப்பமே விட்ட வில்லை. அதை இப்பொழுது சீனத்துக் கொண்டுபோது அவன் மனம் எஞ்சலம் அடைக்கது. அட்டா, என்ன அவனிய மாய் இருந்த விட்டோம்? கம் உடப் பிறந்த பிறப்பாவிருந்தால் இப்படியா இருப்போம்?

இந்த எண்ணம் தோன்றியதும் தங்க மணி எட்டென்று போர்வைவை எடுத்தெறித்த விட்டுக் கட்டினிலிருந்து மேறே சந்தடி. செய்யாமல் இறங்கினான். இன்னும் நேன டேயினால் அவன் அவ னைதப்பட்டுக் கொண்டிருந்தால், தூக் காமம் விழித்துக் கொண்டிருப்பான். இங்கு, வலி போய் விட்டது எனாலும் தூக்கிப் போயிருப்பான். இரண்டி யொன்று தெரிந்த கொன்னாத வகை யில் அவன் மனது சமாதான மடை யாது போய் தோன்றிற்று. அதைவை விட்டு வெனிக் கெனப்பி மாயப்படிக்கனில் இறங்கி, மதராத்தின் அறைவை அடைத்து முக்காலவாசி சாத்தியிருந்த தைவைத் திறந்தான்.

வாயிற்படியில் தங்கமணி வந்து நிற்பதைப் பார்த்ததும் மதுரம் திடுக்கிட்டு எழுந்து நின்றான்.

"ஐக வலி எப்படி இருக்கிறது?" என்று கேட்டான்.

"இப்பொழுது ஒன்றும் வலி இல்லை—"

"பின் ஏன் இன்னும் நீ தூங்கவில்லை?"

மதுரத்திற்கு என்ன பதில் சொல்வதென்று தெரியவில்லை.

"ஐக இன்னும் வலிக்கிறதா என்ன?"

"இல்லை; சாயங்காலம் வரையில் வலித்துக் கொண்டான் இருந்தது. இப்பொழுது வலி இல்லை."

"உனக்கு இங்கே தனியாக இருக்கப் பயமா யிருக்கிறதா என்ன?"

"இல்லை. பயத்துக்காகத்தான் விடிவிலிருந்து வந்துக் கொண்டிருக்கிறேன்."

"சரி வேறாமனே முழித்துக் கொண்டிருக்காதே. உடம்புக்கு ஆகாது" என்று சொல்லி விட்டுத் தங்கமணி திரும்பி மாடிக்குச் சென்றான்.

அவன் அறைக்குள் நுழைந்ததும் பளிச்சென்று விளக்கு எரிந்தது. தனக்கு எதிர்புறத்தில் கவரில் இருந்த எலிபிசை அழுத்தி விட்டுச் சரீலா அங்கேயே நின்ற கொண்டு தன்னை வெறித்துப் பார்ப்பதைக் கண்டான்.

தங்கமணி கட்டிலருகில் போய் நின்றான். சரீலா கவரோரத்தில் நின்றபடியே "எங்கே போயிருந்தீர்கள்?" என்று கேட்டான். அவன் பேச்சிலும் குரலிலும் வழக்கத்திற்கு மாறானதோர் சிதானம் காணப்பட்டது.

"மதுரத்தை, கைவலி எப்படியிருக்கிறது என்று கேட்கப் போயேன். இப்பொழுது வலி இல்லையாம்—" என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்து தங்கமணி சட்டென்று நிறுத்தி, கண்ணைக் கொட்டாமல் தானும் சரீலாவை உற்று நோக்கினான். அந்தப் பார்வையில், தன் மனைவியின் மனதில் திடீர் கொண்டிருந்த எண்ணங்களைத் திட்டமாய் அவன் அறிந்துகொண்டான். அவன் முகம் சிவந்தது. வாயிலிருந்து வார்த்தை ஒன்றும் வெளிப்படாமல் உதடுகள் நுடித்தன.

"பின்னே ஏன் இவ்வளவு சிக்கிரம் திரும்பி வந்துவிட்டார்கள்? ஒரு வேளை, நான் முழித்துக் கொண்டேனோ என்று பார்த்து விட்டுப் போகலாம் என்றே—" என்று கேட்டான் சரீலா.

தங்கமணிக்குக் கோபம் கட்டுக் கட்டுக்காமல் போய்விட்டது. இரண்டடியில் அவன் எதிரில் போய் நின்றான். "என்ன சொன்னாய்?" என்றான்.

"ஏன் அதற்குள்ளே திரும்பி வந்து விட்டீர்கள் என்று நான் கேட்டேன்."

தங்கமணி, கோபத்தில் உடல் பதீர கையை ஒங்கி அவன் கன்னத்தில் ஓர் அறை கொடுத்தான். சரீலா பொத்தென்று கவரின் மேல் சாய்ந்து கைகளை அகல விரித்துக் கொண்டு நின்றான்— அவளை யிழித்துப் பார்த்துக்கொண்டு.

அறைக்குள் எங்கும் சிசுபத்மா யிருந்தது. கணவனும் மனைவியும் ஒருவரை யொருவர் பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள். கல்யாணமாகி ஏழு வருஷ இவ்வாழ்க்கையில் மனைவியைச் 'சீ' என்று ஒரு வார்த்தை சொல்லியறிவாத கணவன் இன்று கையை ஒங்கி அவளை அடித்து விட்டான்.

அடித்தான் பிறகு, திடீரென்று, என்ன காரியம் செய்து விட்டோம் என்று அவனுக்குத் திடீர் உண்டாயிற்று. உடல் வியர்த்தது. கவரின்மேல் சாய்ந்து கொண்டு நின்ற சரீலாவின் வெளுத்த முகமும், கவலையிருந்த அவன் கரு விழிகளும் அவன் மூக்குத் தைக் குத்தின. "அட்டா, அடித்து விட்டோமே! டைபாஸிட் வந்து சாகக் கிடந்து புகழ்த்தவன்; இன்னும் உடம்பு முற்றிலும் சரியாகவில்லை— அடித்து விட்டோமே! —" என்று அவன் மனம் பதறியது.

மூச்சுத் திணறி, அவன் அருகில் சென்று தோலைப் பிடித்துக் கொண்டு, "சரீலா! சரீலா! உடம்பு என்ன?" என்றான்.

அவன் அவன் கையைப் பிடித்துக் கொண்டான். கோபமாக அவன் ஏதாவது சொல்லான் என்று எதிர்பார்த்தான். சொல்லி யிருந்தால் அவன் சமாதானப்படுத்தியிருப்பான். அல்லது மேலே சண்டையாவது போட்டிருப்பான். ஆனால் அவன் "ஒன்றுமில்லை" என்றான். இன்னும் அவனை முன்போல் யிழித்துப் பார்த்துக் கொண்டே.

தங்கமணியின் கண்களில் கீர்துளித்துப் பார்வையை மறைத்தது. அடிபட்டவன் அழவில்லை; அடித்தவன் அழுதான். அவனால் மேலே ஒன்றும் பேச முடியவில்லை.

வன்கை அணைத்து விட்டு மதுபடி இருவரும் படுத்திக் கொண்டார்கள்.

"துங்குகிரா சரீலா?" என்று தங்கமணி கேட்டான்.

"ஊம், நீங்கள் தாங்குங்கோ, நாளைக்கு ஆரோங்குப் போகவேண்டிமே" என்றுள் அவள்.

இருவரும் அசையாமல் படுத்தக் கொண்டிருந்தார்கள்; அசைந்தால் மத்தவர் தாக்கம் கெட்டு விடுமே என்று, ஆனால் இருவரும் வெகு வேரம் தாங்கவில்லை. "கசிலா தாங்கி

விட்டான், காள் அவளை அடித்து விட்டேனே —" என்று தங்கமணி மனதுக்குள் புலம்பிக் கொண்டிருந்தான்.

"அவர் தாங்கிப் போய்விட்டார், காள் அவருக்கு ரோம்பக் கோபம் வரப் பண்ணி விட்டேன் —" என்று நினைத்துக் கொண்டாள் கசிலா.

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம் ராஜம்மாஸின் கைங்கரியம்

மதுரத்துக்குக் கடிதம் அனுப்பிய பிறகு பஞ்ச ஊரை விட்டுப் பம்பாய்க்குப் போய்விட்டான். அவன் கூறியதைப் பற்றி எப்படியாவது கசிலாவுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று ராஜம்மாள் துடிதுடித்தாள். அதற்காக ஒரு கார் கசிலாவின் வீட்டுக்கு வந்தான். ஆனால் இடும் என்று பிரஸ்தாபிக்காமல் பேச்சு வரக்கூட இரண்டு வார்த்தை போட்டு வைப்பதுபோல் இருக்க வேண்டும் என்று கருதினான். ஆகையால் சமைப்பைப் பற்றியும், வீட்டு விஷயங்களைப் பற்றியும் பேசத் தொடங்கி, அதி

விரும்பு மதுரத்தின் ரூபகம் வந்தது போல் காட்டிக் கொள்ளவேண்டும் என்று தீர்மானித்தான்.

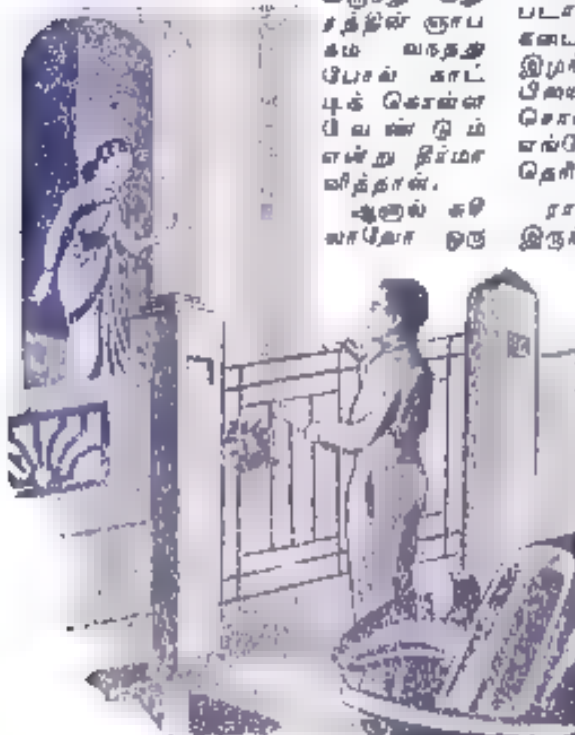
ஆனால் கசிலாவோ ஒரு

விஷயத்தைப் பற்றியும் அவளை அதிக வேரம் பேச விடாமல் சட்டெட்டுவது பேச்சை மாற்றினான். கசிலாவின் மனதிலும் ராஜம்மாளைப் போலவே ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிய விவரங்களை அறிய வேண்டும் என்ற ஆத்திரம் பொங்கிக் கொண்டிருந்தது. சம்பாஷணையைப் பஞ்ச சம்பந்தப் பட்ட விஷயங்களுக்கு இழுத்துக் கொண்டு போனாவது ராஜம்மாள் வாய்விருந்து ஏதாவது வெளிப்படுத்தித் தர பார்க்கலாம் என்று அவளும் தீர்மானித் திருத்தபடியால் சம்பாஷணை கெடு வேரம் ஒருவர் கையிலும் அகப்படாமல் நழுவிக்கொண்டே இருந்தது. கடைசியில் கசிலா பொறுமையை இழந்து, "ஏன் மன்னி, உங்கள் தம்பியை எங்கேயோ காணோம் என்று சொல்வீக் கொண்டிருந்தார்களே, அவர் எங்கே போயிருக்கிறார் என்று அப்புறம் தெரிந்ததா?" என்று கேட்டான்.

ராஜம்மாள் சற்று மௌனமாய் இருந்த பின், இவையே நாளும் உபயோகப்படுத்திக் கொள்வோமே என்று தீர்மானித்து, "எங்கே போனானோ, அவன், தறிநிலா! எக்கேடாவது கெட்டுப் போகட்டும், நமக்கென்ன? கத்தத் தத்தாரா!" என்று கூறி விட்டிருக்கிற தாழ்த்திக் கொண்டு, "அவனுக்குக் கூடக் கடிதாசி என்னபோ எழுதிப் போட்டானா? அல்ல?" என்று சமைப்பதைப் பக்கம் கண்ணைக் காட்டினான்.

கசிலா ஆச்சரியத்துடன், "அதென்ன அது?" என்றுள்.

"ஏன்டி, உங்களுக்குத் தெரியாதா, என்ன? உன் வீட்டே கூடச் சொல்லாமே உன் ஆம் படைவான் வீட்டே சொல்லி விடுக்கிறானே! அன்னாவிருக்கு!"

கசிலா தானே கெட்டகடத் திறக்க தடினான்.....

“எதைச் சொல்கிறீர்கள், தெரியவில்லையே?” என்னுள் கசிலா.

“நீ ஜாதுமாயிருந்தபோது கடத்ததடிமதரம் வினாற்றுக்குப் போகிற போது பஞ்ச எண்ணமோ கன்னு பின்னு வென்று எழுதி அகல்கிட்டே போட்டாலும், அவன் ஆத்துக்கு ஒடி வந்து அழுதுகொண்டே சவு ஆம்படைவான் கிட்டே சொன்னான். அதைப்பற்றும் தான் அவன் அங்கே ஜலத்துக்குப் போக வேண்டாம் என்று ஒரு ஆணைவைத்துவிட்டான். அதுகூட உங்களுக்குத் தெரியாதா?”

“ஹூம், என்னிடம் சொல்லவில்லை அவர்.”

சாஜும்மாள் ‘ஹூம்!’ என்று ஒரு பெருமூச்சு விட்டாள்.

“அதற்குத்தான் நான் முன்னமே உன்னிடம் சொன்னேன்: நீயும் சிறிது, உன் ஆம்படையாளும் சிறிது. இதைப் பென்னைக் கொண்டு வந்து ஆத்திலே வைத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்று. கூடும் பேசிக் கொன்றிற்று” கரது கொடுத்துக் கேட்க முடியவில்லை.”

கசிலாவின் ஹிருதயம் வேகமாக அடித்துக் கொண்டது. சாஜும்மாள் சொன்ன ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் புண்ணிய ஊசி குத்துவதுபோல் அவள் ஹிருதயத்தில் குத்திற்று. தன் கணவன் எப்படி யிருந்தாலும் அவரைப் பற்றி அவளால் எல்லாகும் கன்னு பிள்ளு என்று பேசும்படி ஆகிவிட்டது என்பதை நினைத்தபோது அவள் மெல்லும் பதைத்தது. ஆண்களால் கோபத்துடன். “பாசு எது வேண்டுமானாலும் பேசிக் கொள்ளட்டும் மன்னி. எல்லாம் கத்தப் பொய். ஊராகுக்கெல்லாம் கம்ப மறுபுரன் குணம் என்ன தெரியும்? ஆனால் எவர்க்கு என் ஆததுக்காரர் குணம் தெரியாதா என்ன? நான் ஒன்றையும் கம்ப மாட்டேன்” என்னுள்.

“அதெல்லாமோ அம்மா! என் காதில் பட்டதைச் சொன்னேன்” என்னுள் சாஜும்மாள்.

அப்பொழுது தங்கமணி காரின் ஹாரன் சப்தம் தூதத்தில் கேட்டது. ஏனென்றால் அவள் தொகுக்கோடியில் வரும் பொழுதே காரின் ஹாரன் ஒரு தரம் அழுக்குவது வழக்கம். விட்டி லுள்ளவர்கள் கேட்டைத் திறந்து வைக்கட்டும் என்று. கசிலாவிடம் தங்க

மணிவயப் பற்றி அவளுக்கு சொன்ன பிறகு அங்குக்கு அவன் வரும் சமயம் அங்குக்கு இவ்விடத்தில். “எனக்கு விட்டில் அவசர வேலை யிருக்கிறது” என்று சொல்லி எழுந்தான். தங்கமணி வந்த பிறகு போகலாம் என்று கசிலா சொல்லியும் கேட்காமல் அவன் பக் கத்திலிருந்து சந்து வரிவரக் விட்டுக்குப் புறப்படும் போய்விட்டான்.

தங்கமணியின் கார் வீட்டு காரலில் வந்து நின்றது. அன்று அவன் சித்திரம் வந்து விட்டபடியால், தோட்டத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த வேலைக் காரன் காதில் ஹாரன் சப்தம் வீழ் வில்லை.

“முத்தையா! முத்தையா!” என்று தோட்டக்காரனைக் கசிலா கூப்பிட்டாள். அவன் வராதபடியால் தானே கேட்டைத் திறக்க வந்தான். அவன் ஒரு வதைப் பார்த்துத் தங்கமணி காளை விட்டு இறங்கித் தானே கேட்டைத் திறந்து கொண்டான்.

அன்று அவன் மூகம் மிகவும் சோர் வடைந்து காணப்பட்டது. கசிலா கொடுத்த காப்பிவைக் குடித்துக் கொண்டே அவன், “நான் கரகர், போகப் போகிறேன்” என்னுள்.

அந்தச் செய்தி அவளைத் திடுக்கிடச் செய்துமேன்று விளைந்தான். ஆனால் அவன் “ஓஹோ” என்று சர்வசாதா ரணமாக கேட்டபோது அவ்வடைந்த ஆச்சரியத்துக்கு அளவில்லை.

(தொடரும்)

தமிழன் ஏன்?

“அவன் என்னைப் போ ஆரம்பித்த இந்த நிலைக்கூட ஆனாலும் அதற்குள் என்னை மூட்டான் என்று சொல்லி விட்டான்.”

“இதற்கு இவ்வளவு நம்புகிறேன்!”

காலகோபம்

இந்த சூரமி!

டாக்டர் (மயக்கம் போட்டிருந்த நோயாளியைப் பார்த்து):— இறந்து விட்டான் பேரவிரகத்தோடு.

தேவயானி:—இல்லை, இல்லை, நான் உயிரோடுதான் இருக்கிறேன்.

டாக்டர்:—கம்மா இரு! டாக்டரைவிட உனக்கு என்ன தெரியும்?

—ஆர். கே. வேதராயன்.

முன் யோசனை

சாமன்:—என்டா, குப்புளாமி! இன்னைக்கு ஆபீஸுக்கு டியன் கொண்டு வங்கியாடா?

குப்புளாமி:—அதை யாரு கட்டித் துக்கிண்டு வரதுன்னுட்டு காலமே வீட்டிலேயே சரப்பிட்டு வந்து விட்டேன்.

—கே. சாமமுர்த்தி.

பிரகாசுபதி

குப்பு (சைக்கிளில் வேகமாகப் போகும் சாமுவைப் பார்த்து):—என்னடா இவ்வளவு வேகமாகப் போகிறே?

சாமு:—பிரேக் சரீயாப் பிடிக்கல்வே. ஏதாவது விபத்து ஏற்படுவதற்கு முன்னால் வீட்டுக்குப் போய்ச் சேர்ந்துடலாம்னுதான் வேகமா ஓட்டிறேன்...

—வி. ஜி. வெங்கடாமி.

அதைத்தான்

கணவன்:—என்னத்தைத் தொலைத்துவிட்டு இப்படி ஒரு காலியாகத் தெடுகியு?

மனைவி:—சீக்கன் வீட்டில் ஏதேனும் சாமான்கள் காணாமற் போய்விட்டால் அவற்றைப் பற்றிக் குறித்து வைத்துக் கொள்ள ஒரு டயரி கொடுத்திருக்கிறேன் ஸ்வாமி, அதைத்தான்!

—கே. வெங்கடாமிருஷன்.

சுருள் வெட்டம்

புத்தகக் கடைக்காரன்:—கணக்குப் போடச் சிரமப்பட வேண்டியதே இல்லை. இந்த ஒரு புத்தகத்தை வாங்கினாயானால், உன்னுடைய வேலையில் சரிபாதி குறைத்து விடும்.

பையன்:—அப்படியானால், இரண்டு புத்தகமாகக் கொடுங்கள்!

—முகம்மது சிராஜ்.

மேம்ப கதையம்

"ஒரு காலம் எழுதலாம் என்று ஆசையாக இருக்கிறது. உனக்கு எப்படி எழுதுகிறது என்று தெரியுமா?"

"ஓ! சிரமமொன்றுமில்லை. முழுமையும் டைப் அடித்துவிட்டால் போகிறது."

—கே. வி. சிதம்பரம்.

போக்கியதாய்ம்!

எஜமானர் (புதிதாக வேலைக்கு வந்தவனிடம்):— நீ முன்பு இருந்த இடத்தை விட்டு ஏன் தன்விரட்டாக வந்தாய்?

வேலைக்கு வந்தவன்:—எல் வசம் என்று கண்டதத்தையின் பலனாகத் தானாக.

எஜமானர்:—என்ன? நீ சொல்வது எனக்குப் புரியவில்லையே.

வேலைக்கு வந்தவன்:—ஆமாம்! என் கண்டதத்தையைக் கண்டு, ஜெயி

வதிகாரிகள் என் தண்டனையில் முன்பு மாறும் குறைத்து முன்னதாகவே விடுதலை செய்து விட்டார்கள்!

—என். வி. துரைசாமி.

பாப்பா மலர்

யானை என்பது காகம்
போன்ற ஒரு வண்ணை
யான பட்சி.

ஆசிரியர் "தமிழ்"
எழுதுகிறார்...

அது ஆகாயத்தில் ஆனந்த
மாயப் பறக்கும். குழந்தை
கள் அதைப் பிடித்துக்
கொண்டு வந்து,

கூண்டிலடைத்துக் குழியாக
வினாயாடு வார்கள்.

தீயிங்கிலம் என்பது காட்கல்
உலாவும் ஒரு அழகான மிருகம்.
அதற்குத் தண்ணீரைக் கண்டால்
விரைப்பாய். மகழிபெய்தால்
அது குடையைப் பிடித்துக்
கொண்டு...

பூட்டலுக்குப் போய்க்
காப்பி சாப்பிடும். சந்தோ
ஷத்தில் தன்னை மறந்து....

வெள்ளிடுக்குக் குதிரையைப்
போல் குதிரைமாய்ப் பாடும்.
அந்த வேடிக்கையைப்
பார்ப்பதற்கு.....

கிங்காயத்தில் உள்ள
மின்கள் எல்லாம்
வந்து கூடும்.

நமது மாகாணத்தின் சகல பண்டங்களுக்கும் புதிய போக்கு வரத்து சாதனங்கள்

கிழக்கண்ட ஊர்களிலிருந்து ஊர்களுக்கு வளி மூலம் உங்களுடைய
நியாய விலையுடைய பண்டங்களை விட்டுக் கொண்டு பொய்ச் சேர்க்கை
வழியாகச் செல்கிறபடி மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஸ்ரீ ராமவிலாஸ் சர்வீஸ் லிமிடெட்

202/203, மெளண்ட் ரோடு, மதராஸ்.

போன்: மதராஸ் "8538" :: தந்தி: "மாமயாஸ்" மதராஸ்

கீழ்க்கண்ட:

1. ரெட் ரோடு, சேகம்.
2. கங்காட்சி கார்டிங் தெரு, கோயமுத்தூர்.
3. கங்காட்சி கார்டிங், திருச்சி.
4. கங்காட்சி கார்டிங் தெரு, மதுரை.
5. கங்காட்சி கார்டிங் தெரு, பெங்களூர்.

—: மாகாணங்கள் —:

1. மதராஸ் — திருச்சி — பெங்களூர்
2. மதராஸ் — வேலூர் — சேகம் — கோயமுத்தூர்
3. மதராஸ் — திருச்சி — மதுரை — திருநெல்வேலி
4. கோயமுத்தூர் — கங்காட்சி கார்டிங் தெரு
5. கோயமுத்தூர் — கங்காட்சி கார்டிங் தெரு
6. சேகம் — நாமக்கல் — திருச்சி
7. சேகம் — உளுத்தூர் — பெட்டை — கங்காட்சி கார்டிங் தெரு
8. மதுரை — திருச்சி — தஞ்சாவூர் — நாமக்கல்
9. மதுரை — திருச்சி — கும்பகோணம் — நாமக்கல்

உங்களுடைய பணியைச் செய்ய எப்போதும் காத்துள்ளோம்.

★ கதைமீன் முடிவு சாதாரணமாகக் கடைசியில் தான் தெரிகிறது வழக்கம். இத்தக் கதைமீனோ முடிவு ஆரம்பத்திலேயே தெரிந்து விடுகிறது. கபாஷா கல்யாண முடிவுதான்.

என் தெய்வம்

" கவனி "

திருகீர் மலைமையப் பரக்க வேண்டுமென்ற ஆசை எனக்கு ஒரு காலமாக இருந்த வந்தது. ஆக்கில் கதைகளில் 'கிரெட்டா கி.ன்' என்னுமிடத்தைப் பற்றிச் சொல்கிறார்களே, அந்த மாதிரி எம் தமிழ் எட்டிக்குத் திருகீர் மலை என்று தேய்விப் பட்டிருக்கிறேன். தொவ்வரப்பியர் காலத்துத் தமிழ் காட்டை இந்தக் காலத்தில் திருகீர் மலையில் காணலாம் என்றும் சொன்னார்கள். அதாவது காதல் மணம் செய்து கொள்ளத் தீர்மானிக்கும் ஒருவனும் ஒருத்தியும் திருகீர் மலையைத்தான் சாதாரணமாகத் தேடி வருவது வழக்கமாகும். எனவே, அந்த வளக் கோயிலிலே அடிக்கடி காதல் திருமணங்கள் கூடப்பெறுமாகும். இக் காரணங்களினால்தான் திருகீர் மலையைப் பரக்க எனக்கு ஆசை உண்டாகி விருந்தது. எனவே, சமீபத்தில் ஒரு நாள் திருகீர் மலைமையப் பரப்பதற்காகப் பயணம் துவக்கிச் சென்றேன். "விடியா மூஞ்சி ஷர்சேயோ பேரணல் எதுவோ கடைக் காது" என்பார்களே, அதமாதிரி நான் போன சமயம் பார்த்துத் திருகீர் மலை வேறு எங்கேயாவது போயிருக்குமோ 'என்று கொஞ்சம் மனதில் பயம் இருந்தது. எல்ல வேளையாக, திருகீர் மலை அப்படி யொன்றும் செய்து விடவில்லை. திருகீர் மலைக் கோயிலும் வளரவேயுதான் இருந்தது. இன்னும், நான் போன அன்று அந்தக் கோயிலில் ஒரு கல்பாணமும் உட்கூறாது. கல்பாணம் என்றால், எப்போப்பட்ட கல்பாணம்? மிகவும் அதிசயமான கல்பாணம்! தம்பதி களையும் புரோகிதனையும் தவிர ஒரே ஒரு விருத்தரவிரை கல்பாணத்துக்கு வந்திருந்தது! அந்த விருத்தரவிரை மணமக்களின் தாயார் என்று தெரிந்த கொண்டேன்.

திருமக்கல்ய தாரணம் ஆகி மற்ற விவரங்கள் சடக்குகளும் முடிந்த பிறகு, புரோகிதர், "கவராய் சச்சித்குப்பு பேரய் முதலில் கமல் கரம் செய்யுங்கள்; அப்பறம் அம்மாவுக்கு!" என்றார். ஆனால், தம்பதியன் இருவரும் சொல்லி வைத்தாற்போல், அம்மாவுக்கு முத

லில் கமல்காரம் செய்தார்கள். ஆனந்தக் கண்ணீர் என்பதை அப்போது நான் பார்த்தேன். மணமக்களை அன்புடன் அணைத்து ஆசை வலிந்த அந்த அம்மாவின் கண்ணிரிலிருந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகிறது. கண்ணீர் என்னால் எப்படி? ஒரே அருவிதான்!

இதை யெல்லாம் பார்த்து என்னால் தங்க முடியவில்லை. இந்தக் கல்யாணத்தில் ஏதோ விஷய மிருக்கிறதென்றும், அதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் திருகீர் மலையை விட்டுக் கொம்புயதில்லை யென்றும் முடிவு செய்து கொண்டேன். மார்பிப்பினைப் பையனுடன் மெதுவாகப் பேச்சுக் கொடுத்து சிசோகம் சொத்து கொண்டு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவர்களுடைய வலாற்றை அறிந்தேன். இதோ அந்த வரலாறு:—

1

சீரம்பமூர்த்தி பி. ஏ. அவளுடைய தாயாருக்கு ஒரே பிள்ளை. அவர்கள் பரம ஏழைகள். சரம்பமூர்த்தியினுடைய சிறு பிராயத்தில் அவன் தாயார் பட்ட கஷ்டங்கள் சொல்லத்தரமில்லை. ஒட்டலில் கீட்டிலிருந்து மாவு அரைத்தும், இன்னும் பிரபுக்கள் வீட்டில் ஷாழியம் செய்தும் அவன் காலட்சேபம் நடத்தியதுடன், பிள்ளையையும் படிக்க வைத்து வந்தான். சரம்பமூர்த்தி கல்வி புத்திரகாலி. கொஞ்சம் விவரம் தெரிந்ததும், பன்னிக்கூட்டத்தில் உபதாரக் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டேதொடு, அண்ணை விடச் சின்ன வகுப்புப் பிள்ளைகளுக்கு வீட்டில் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தும் பணம் சம்பாதிக்கத் தொடங்கினான். ஏதாவது கல்வி கல்வியை என்னவெனவே இருத்தபோதிலும், தாயும் பிள்ளையும் பரஸ்பரம் கொண்டிருந்த அன்பின் காரணமாக, அவர்களுடைய வாழ்க்கை சந்தோஷமாகவே பேரய்க் கொண்டு இருந்தது.

கடைசியாக, அவர்களுடைய தரித்திரம் திரும்ப காலமும் வந்தது. பி. ஏ. பரீட்சையில் சரம்பமூர்த்தி முதல்தாமாகத் தேறினான்.

சுருக்கமுதலாய் அடித்தல் முதலியவை
வும் மற்றல் கொண்டிருந்தான். எனவே,
சென்னைப் பட்டணத்தில் மாதம் அறுபது
ரூபாய் சம்பளத்தில் அவனுக்கு உத்தியோகம்
கிடைத்தது. அதாவது, உத்தியோகத்திற்கு
உத்தரவு வந்து விட்டது. சென்னாக்குப்
பேரல் ஒப்புச் சென்னைதான் பாக்கி.

புறநாடு விட்டால் பேரகு முன்னம் சாம்ப
நூற்றி ஈசையம் சொந்த சொன்ன விரும்பிய
சாசியம் ஒன்றே ஒன்று பாக்கி யிருந்தது.
அது, அவனுடைய கல்யாண விஷயந்தான்.

கல்யாணம் என்னுமே சிவகாசன விஷயம்;
அதில் காலமும் காலத்திற்குநான் சென்னை
வேண்டியதிருக்க.

சாம்பநூற்றியின் கல்யாணம் அவ்வாறு
சிவகாசனத்திற்குந்தது.

ஆகவே; சாம்பநூற்றி காலம் வேங்கு
கூசாதி யிருந்தான்.

ஒரு வகையின் குழந்தைகளுக்குச் சாம்ப
நூற்றி அவர்கள் வீட்டிலே பாடம்சொன்னீச்
செய்துதல் சொண்டிருந்தான். அந்த வகை
யின் துணை சிவகாசன ஒருத்தியும் வீட்டில்
திருந்தான். அவள் கட்டாணயான பெண்.
என், என், என், சி, வகையின் படித்தவள்.

"காலம் என் வருகிறது? எப்படி வரு
கிறது?—என்னைகளும் சொல்ல முடியாத.
அது தேய் காலம்!" என்று ஒரு பிரசித்தி
பெற்ற ஆசிரியர் சொல்லி யிருக்கிறார்.
அந்தகாலமேயே பரிசுமயான காலத்தினுமே,
சாம்பநூற்றியும் சாம்பநூற்றியும் காலம்
வந்து விட்டது.

வெடிக்கை என்னவென்றும், சாம்ப
நூற்றியும் சாம்பநூற்றியும் சாம்பநூற்றி காலம்

சொம் படித்திருக்கிறது என்று தெரிந்து
கொண்டதற்கு முன்னாலேயே அந்த விஷய
த்தை விட்டதன்மேல் மற்றவர்கள் தெரிந்து
கொண்டார்கள். இதிலே ஆசிரியரும் திடுக்கி.
எனினும், எப்போதும் சென்னைதான்
காலமும் காலமும் காலமே விட்டால்
அவர்கள் முடிந்தால் ஒரு மாதிரி அது தட்டி
கிடுகிறது. அவர்கள் ஒருவரை யொருவர்
பார்க்கும்போது அது காலியப் பார்க்க
கொள்ளும்; அது காலியப் பார்க்கொள்ளும்.
அவர்களுடைய கால, உடை, பாவனை
என்னமே ஒரு மாதிரி மாதமும் அடைந்து
கொண்டிருக்கின்றன. இதை பெண்ணை
காலத்தின் கொள்ளும் சத்தியும் அவர்களுக்கு
திருப்பதிருக்க.

திருவாய்மியின் இந்த சிவகாசன வீட்டி
துள்ளவர்களுக்குள்ளும் தெரிந்து விட்டது.
அதற்கு முன்னாலேயே சாம்பநூற்றி
படிப்பதெனான் அது அவர்களுக்கெல்லாம்
யிருந்தான். பன்னிடத்திற் பரிசுசொன்ன
முதலாவதான தெரு வேண்டுகொண்டபிற
அவருடைய வாழ்க்கையின் துன்பமும்
பொம் தென்றிபது. ஆகவே அவர்களுக்கும்
முதலியவற்றின் அவன் அதிசயமெனம் தெருந்
துவதிருக்க.

கொஞ்சகாலமாக இந்த சிவகாசன மாதிரி
விட்டது. வீட்டிலே ஒரு வருஷத்திற்கு
துருப்படியான கால உடை காலத்திற்குந்தது;
அதுபெண்ணின் சாம்பநூற்றி காலத்தின் காலத்தின்
காலத்தின் பரிசு சொன்ன தெரிந்து விட்டான்.
அது மாதிரியே சொப்புச் சென்னை, படிக்க
பெண்ணும், உத்தம் காலத்தின் காலத்தின்
காலம் காலம் தெரிந்த தெரிந்திருக்க. சிவகாசன
அவர்களுக்கும் அது சொம் கொள்ளவந்தது.
தென்றியிலே பெண்ணு, சிவகாசனம், பெரிதாயும்,
சிவகாசனம், அவர்களுக்கும், உயரமாயும் — இப்படி
படிப்பது உருவத்தின் காலத்தின்.

இவ்வாறெல்லாம் சாம்பநூற்றி தன்னை அழகு
செய்து கொண்டதற்கும், சாம்பநூற்றி
யின்னைகளுக்குப் பாடகு சொம்
லிக் கொண்டு வருவதற்கும் ஒரு
காலமேயான சம்பளம் திருப்பதை
விட்டது சிவகாசனத்தின் காலம்
கொண்டார்கள்.

இவ்வாறு, குழந்தைகளுக்குப்
பாடகு சொல்லிக் கொடுப்பதில்
சாம்பநூற்றிக்குக் காலம் குறைவு
தற்பட்டதாயும் அவர்கள் காலத்தின்
தாக்கம். பாடத்தின் காலத்தின்
படிக்கும்படி சாம்பநூற்றி யின்னை

களைக் கண்டிப்பதற்குப் பதிலாக, பிங்காசன், "என்ன லாரி! பாடத்தைக் கவனிக்காமல் ஒன்றோடொரு பார்ச்சிவிட்டே?" என்று கேட்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. இதன் முடிவாக பலன் என்ன ஆகிறது என்றால், வீட்டு கணினி சாம்பழாத்தி யிடம், "பிங்காசனுக்குப் பாட மெல்லாம் வந்த விட்டது; சீர் கொடுக்க கொடுத்தது போதும்" என்று சொல்லி அவளை விட்டு விட்டார்.

சாம்பழாத்தி, எக்காளியை இரண்டு பேருக்குமே அப்போதுதான் தங்களுடைய விவாதி எவ்வளவு தான் மூத்திரப் பேரவியாக ஏற்றென்று தெரிய வந்தது. ஒருவர் துள்ளி விட்டால் ஒருவர் உயிர் வாழ முடியாதவாறு அயர்க்க அறிந்தார்கள். உயிர் வசதியே முடியாத காரியம் என்றால், சாம்பழாத்தி சென்னைப் பட்டணத்துக்குப் போய் உத்தியோகம் பார்க்க்பது எப்படி?

அப்போதுதான் எக்காளியை, தான் படித்த பெண், அதோடு மேலுர் ஆளவன் எப்பவாத கிணைவு கூடினான். பெண் கத்திரத்தில் தனக்குள்ளே ஆழ்ந்த பந்தையும் வெளியே ன்பிக்க ஆரம்பித்தான். அவளுடைய தலைமனதுரிடம், தனக்காக அவன் வரத் தேட வேண்டிய அவசியம் இல்லைமென்றும், சாம்பழாத்தியின் மேல் தான் காதல் கொண்டு விட்டதாகவும், அவனையேதான் கல்யாணம் செய்து கொள்ளப் போவதாகவும் மனம் விட்டுச் சொன்னான். இதை யார் ஆட்சேபித்த போதிலும் தான் பொருட்படுத்தப் போவதில்லை மென்றும் கண்டிப்பாகத் தெரியப்படுத்தினான்.

இதெல்லாம் சாம்பழாத்திக்கு ஒருவாறு தெரிந்தபோது, அவளும் கூதரியத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டாள்! (கூதரியம் என்பது தீவிர பேருவையக் குறிக்கும்.) எக்காளியின் தலைமனதுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினான். எக்காளியைவிட தான் காதலிப்பதாகவும், வாழ்நாளெல்லாம் அவளுக்கு ஒரு குறையும் இல்லாமல் வைத்துக் காப்பாற்றுவதாகவும், அவளைத் தனக்குக் கல்யாணம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும் உரியாதையாகக் கேட்டுக் கொண்டான். அதோடு எக்காளியையும் தன்னுள் காதலிக்கிறபடியாகவும், மனமொத்த தங்களுக்கு மிடையில் குறக்கே வந்து சிற்பதற்கு யாருக்குமே பாதியினை மிடையாது என்பதையும் குறிப்பிட்டிருந்தான்.

மேற்படி கடிதம் எழுதிச் செல்வான் வரையில் அதற்குப் பதில் வருமென்று சாம்ப

ழாத்தி எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ஒன்றும் வராமற் போகவே, கோரினேயே பதிலாகத் தெரிந்தகொண்டிருக்கும்படி தென்னு சரம்பழாத்தி வக்கில், விட்டுக்குக் கொண்பினும்.

மிகவும் வீட்டு காரை அடைந்ததும், சாம்பழாத்திக்கு உன்னை ஏதோ சாலை உட்கொண்டிருக்கிற தென்னு தெரிய வந்தது. காரைக்கு பேர் செந்திரப்பேரன் போகின்ற சத்தம் கேட்டது. அந்த குறையாக வக்கிடையே ஒரு விம்முமின்ற குரல் — ஆக்காரம் கிணைந்த குரல் — சாம்பழாத்தியின் காதல் விழுந்த அவனுடைய செஞ்சைப் பிளந்தது. அந்தக் குரல் எக்காளியின் இடையதானான் என்று சொல்ல வேண்டுமா?

ஒரு கணமே சேரத்திற்குள் சாம்பழாத்தி உன்னை உட்பாது என்ன வென்பதைக் கற்பனை செய்து கொண்டாள். எக்கம் தன்னுள்ளே கல்யாணம் செய்து கொள்ளவே சென்று பிடிவாதம் பிடிக்கினான். மற்ற வர்கள் கூடாது என்று சொல்லி அவளை வற்புறுத்தினார்கள்! — இப்பேர்ப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் தன்னுடைய கடமை வெள்ள வென்பதை கிணைக்கவும் அவனுக்கு அதிக கோரம் ஆகவில்லை. எக்காளியிக்குத் துணை

வரம்போப் அமை அருகில் சிந்த வேண்டி யதற்காக; சிந்த, அவரைச் சுற்றியுள்ள தடிட்ட மிகுந்தவாழிட மிகுந்த அவரைச் சாப் பார்த்தி அழகுத்துப் போக வேண்டியதற்காக. சந்தேகம் என்ன?

இவ்வாறாக எத்தி மிகுந்த வரம்போவைப் பார்த்து நின்று சென்று சம்பந்தத்தி உன்னை போனது. என் குறைய அவன் எதிர்பார்த்த வரம்போவை அப்போது காணப் பட்டது. எவ்வாறு அமைந்தும் சம்பந்தம் யாங் கின்றது. அங்கு விகுந்த அமைந் தவாழிடம் எந்த விகுந்த சென்றிருந்தது. வந்தே வரம்போவை உட்காந்திருந்தார். அவ குறைய மனைவி, வயதான விதவை அத்தை, அக்கா, அத்திம்பேர் ஆகியவர்கள் சுற்றிலும் உட்காந்திருந்தார்கள். குறுக்கதன் பார்த்த நோற்றத்தடும் அருகில்கும் சிந்தருக்கள்.

இதை யெல்லாம் ஒரு வயதான வோதின் சம்பந்தத்தி பார்த்தான். எந்தவாழ தடிட்ட மன்றினைப் பார்த்த "அட பாகி! என்ன விபராகி என்னு சொன்னது?" என்று கேட்டும் காட்டி அவனுக்கு குறையம் வந்தது. அந்த வரம்போவை எந்தவாழின் பையன் தனக்கு எற்பட்ட இரக்கம், தடிட்டத்தன் மேல் உன் டான வோபம் எல்லாம் அப்படியே உச்சத் தில் நோன்றின. எந்தவாழ்க்கு அச்சமயம் தன்னால் உதவி யென்றும் செல்ல குடிய விடவில்லை. ஆனால், இப்போது எவ்வாறுவிட்டு உதவி செய்கும் சத்தி தன்னிடம் இருக்கிறது. அவரை இந்தப் பையன் பிராகவாழிட மிகுந்த சாப்பார்த்தி அழகுத்துப் போக வேண்டியத தன்னுடைய கடமை. — இப்படி யெல்லாம் சில விசேஷ வோதற்குச் சம்பந்தத்தி சிந்தித்தது நிர்மாணித்தது சென்று, என் னவாழ்க்கு எதிரே போய் சிந்த அருகையுடைய முகத்தைச் சம்பந்தமாகச் சூழித் ததும் போகவினா.

"என்ம! இவர்கள் உன்னை" என்று ஆரம்பித்தான்.

சூரியம்பலாத்தி வந்தவிலிருந்தே, அங்கிருந் தவர்கள் அவ்வாறு பேருகைய முறையும் ஒரு மாநிலி யாவிட்டது. எவ்வாறுவியும் உட் டென்றது தலை குனிந்த சென்ற நினைப்பினால் என்னவாழ தடிட்டத்தின் சென்றான்.

சாம்பலாத்தி போக ஆரம்பித்தவாழினே, அவன் பாகிச்சென்றது தலை சிந்தித்த அவன் முகத்தை எதிர்த்துப் பார்த்தான். அவனுடைய பேச்சில் குறையவிட்டு, விம்முக்கொ குறையம், "வாழி இவர்கள் எல்லாம் உன்னைப்பற்றி..." என்று வோதே சொன்னதே தெரவினா.

இதற்கும், வந்தே, வோபமான குறையம், "என்ம! உன்னை என்ன சம்பந்தியமா? இவர்களிடம் என்ன சொன்னப் போகிறது?" என்று.

எவ்வாறு இன்னும் ஆற்றித்தடும், "ஆமாம்; சிந்த உன் சொன்னதைத்தான் சொன்னப் போகிறேன். என் மகந்தக் கேள்வியும்?... வாழி! இவர்கள் எல்லாரும் உன்னை தாயாவாய் பற்றி அவதான சொல் றிருக்கள். உன்னை தாயாச் செய்ததாய் பிரகு உச்சவரம். இன்னும்... இன்னும்... அகர் வித்தவாழ பிதரு உன்னைப் பெற்றா ராம். இந்த மாநிலி அபாண்டமான பெரிய சொம்பெருக்களிடம் என் சம்பாடி இருப் போம்? என்ன உடனே அழகுத்துப் போய் கம்!" என்றான்.

இந்தச் சிந்த வோபமான வரம்போவை எவ்வாறு சொல்லி முடித்தபோது அங்கே என்னவாழ நின்று சூடி சென்றது.

என்னரும் ஒவ்வாறுவாழ சாம்பலாத்தி திடில் முடித்த வோகிவினாக்கள். அந்த முடித் தில் சென்ற முடிவாத குறையம் பொல் றித்தது. அவன் உடம்பெல்லாம் எகெகெத்தது.

வந்தே "இந்த இப்போது சென்று விடு! போகிறது!" என்று நிர்மாணித்தது சென் டாக். போலில் சிந்தவாழ்க்கு எப்படியச் சொல்லி அனுப்புவதென்ற நினைக்கவாழ்க்கு.

சாம்பலாத்தி வோதே போகதற்கு முயற் றின. ஆனால், வரம்போவை வரம்போவை ஒன்றும் வரம்போவை.

அந்த விதகு, அவனுடைய முகம் சென்ற விட்டது. முடித்தின் சென்றவிய குறையமும் சென்றவாழ மாநிலியது.

ஒரு சிந்தவும் இவ்வாறு சாம்பலாத்தி சிந்த சென்றிருந்தான். பிரகு, ஒரு வரம்போ தடியும் சென்றவாழம், வரம்போவ முடித் தடியும் சென்றவாழம், குறையத் தலை சிந்தவாழ் அங்கிருந்த வோபிப்போகினா.

அவன் விட்டு வரம்போவைக் கடந்த போது. "இப்போது என்ன சொன்னிருய், என்ம!" என்று வந்தேவின் குறையம் கேட்டது. வோதே சிந்தவும் சத்தமும் கேட்டது. சிந்திப் புக்கு வோபின் விம்மல் ஒலியும் எந்த வந்தது.

2

சூரியம்பலாத்திக்குத் தான் விட்டிருந் தவதே சென்றது எப்படி யென்றே தெரிவாது. விட்டு வரம்போவ அடைந்ததற்குள் அவனுக்குச்

கொஞ்சம் கவனித்து வந்தது. விட்டுக்குப் பழையதே ரோழித் திண்ணையில் குப்பைப் படுத்தக் கொண்டான். பொங்கி வந்த அழகையை அடக்கிச் சென்ற முயற்சியோடு, அது கிம்மலாக வெளிப்பட்டது. அவனுடைய உடம்பைத் துக்கித் துக்கிப் போட்டது.

சுற்ற வேந்தம் செல்லாம் அவன் தாயார் அங்கே வந்தான். குப்பைப் படுத்தக் கிடந்த புதல்வனிடம் பார்த்தான். கெட்டும் களிமும் குளில், "அப்பா! குழந்தை!" என்று சொல்லிக் கொண்டு அவன் மூதுகெட்டியை வலைய வைத்தது நடவிக் கொடுக்கப் போனது.

சாம்பழர்த்தி மெடுங்கென்ற அவனுடைய வலையைப் பிடித்துத் தன்னினுள், மதமடியும் பங்காகக் குப்பைத்திக்குக் கொண்டான்.

தாயார் திடுக்கிட்ட குளில், "குழந்தை! இதென்ன? ஏன் அழுகிறாய்? என் பேசிக் கொண்டு கொண்டு என் என்ன செய்தேன்?" என்றான்.

சாம்பழர்த்தி எட்டெழுத்து எழுத்து உட்கொண்டு, "என்ன செய்தாய்? என்ன எதிர்த்துப் பெற்றாய்?" என்று கத்தினான். கத்தியிடாத தன் தலையில் இரண்டு நடவை அடித்துக் கொண்டான்.

தாயார் திகைத்துப் போய் அவனைப் பார்த்துக் கொண்டே நின்றான்.

சாம்பழர்த்தி மேலும் "இந்த அவமானத்தை என்னுள் இனிமேல் சகிக்கமுடியாது. அக்ரூப் போட்டுக் கொண்டு செத்துப் போகிறேன்" என்று கத்தினான்.

தாயார் வேதனை கிடைத்த குளில், "குழந்தை! இது எனக்கு வேண்டியது தான்" என்றான்.

சாம்பழர்த்தி கிரீகித்த பார்த்தான். அம்மாவின் கண்ணில் இரண்டு துளி ஜலம் துளித்த சிற்பதைக் கண்டான்.

"ஐயோ! அம்மா! உன்னைப் பற்றி ஏன் இப்படிச் சொல்கிறார்கள்!" என்று அலறினான்.

தாயார் அவனை உற்றுப் பார்த்து, "குழந்தை! அவர்கள் விட்டுக்குப் போனாய்? அவர்கள் ஏதாவது சொன்னார்கள்? என்ன சொன்னார்கள்?" என்று கேட்டான்.

"என்னத்தைச் சொன்னார்கள்? ஊரிலே எல்லாரும் சொல்லுவதைத்தான் அவர்களும் சொன்னார்கள்."

"குழந்தை! ஊரிலே எல்லாரும் என்ன சொல்கிறார்கள்! அதைத்தான் சொல்லேன்!" என்றான் தாயார்.

"என் வரலாறு சொல்லிக் சொல்கிறாயா! சரி, சொல்கிறேன். எனக்குத் தப்பமுடியாது என்று தெரியாது என்று சொல்கிறார்கள். நீ விதந்துவான பிறகு என்னைப் பெற்றதாசைச் சொல்கிறார்கள். போதாமா? இன்னும் சொல்ல வேண்டியா?" என்று சரம்பழர்த்தி கூறித் தலையில் இன்னும் சிறு நடவை அடித்துக் கொண்டான். மதமடியும் குப்பைப் படுத்திக் கொண்டான்.

இத்தனை வேளும் லைலியில் நின்று கொண்டிருந்த தாயார் திண்ணையில் சரம்பழர்த்தியின் காலடியில் உட்காசுத்தான். தலை குனிந்த கண்ணில் முகத்தை வைத்துக் கொண்டு சுற்ற வேம் சம்மா இருந்தான். பிறகு தலை உயர் கிமிர்ந்திக்கொண்டு, "குழந்தை! சரம்பு! எழுந்த உட்காசு! எத்தனையோ வரலாறு உனக்கு உள்ளமையைச் சொல்லவேண்டும், சொல்லவேண்டும் என்று இருந்தேன். கைரியம் வரலில்லை. இப்போது உட்காசும் சொல்ல வேண்டிய சமயம் வந்த விட்டது. குழந்தை! எழுந்த உட்காசுக்குச் சொல்!" என்றான்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

ச ம யோ ி த ம் !

மனிகைக் கடை காணிக்கைச் செட்டியா ரிடம் ஒரு பையன் ஓடி வந்து "இந்தாருங்கள் ஒரு ரூபாய்! உங்களுக்குத்தான்மே அம்மாவைக் கொடுக்க வேண்டும்!" என்றான்.

"எனக்குத்தான்! இப்படிச் சொல்!..... ஆபாசம், தாயா! விட்டுப் பையன், தம்பி?"

★

“தெருப்பு! தெருப்பு! தெருப்பு!” அடிகடப் படத்தில் பயங்கரமாகத் திட்டப்பட்டுக் கிடந்த தெருப்புகள் கண்டு தாம்பிரதாசியைப் பதறடித்ததைப் பிசிதம்பு புகழ்நோவாவுக்குப் பற்றாது. அக்கிரமம் பிழம்பிடும் நேரத்தில் விட்டு எரிவாகக் காண்கிறோம். கதாநாயகன் சந்திரநாதனின் தொழிற்சாலைகள் கட்டுத் தெருப்பு என்று, நீலு காந்த புகழ் நூட்டான் உள்நே நாயகராய் விட்டுக் கொள்வதற்குத் ‘தொருப்பாளன்’ அக்கிரமம் என்று, சேலக் கதாநாயகி பிரதேவி அடிக் கொள்வதற்குத் தெருப்பு திரையாளர் டாக்டர் என்று, இவற்றுடன் கதையின் வரும் பரப்புகளின் கையடி சித்திரம் கூடச் சேர்த்து 2014 பக்கங்கள் கொண்ட இப் புத்தகத்தைப் ‘பிரதேவி’யே பெயர் கொள்வதற்குத் தான். எல்லா வந்தவரும் விட, பணம் சித்திரம் பம் பேர்ந்த காணத் திரைத் தொகு அல்லவர்கள் சந்திரநாத். நீலு இவ்வகணிப்போம் காந்தம் என்றே படு திரை விழாநாயகன் என்றதை ஆசிரியர் பெரு புகழ்நாயகர் எடுத்துக் காட்டுகிறது. இந்த அக்கிரமம் புத்தகத்தின் பெயர்நாயகன் என்று அஞ்சிவிட்டால் மொழிபெயர்க்க முன் வந்தது த. த. ரமணிநாயகியைப் பேர்தும் பரவாட்டுகிறது.

[ஆசிரியர் : மே. சாமிநாத சர்மா. பிரதமர் தலைமுன்புநிலை, தியாகராஜபுரம், சென்னை. வினா : அறு எட்டு.]

சாவுத்தகம் நடந்துவரும் சமூகநலநிதிப் பிரதிநிதி பெற்ற செயலகத்தைத் துதி சாமிநாத சர்மா மாண்புமிகுப் பற்றுநிலைத் துறைமுகத்துறை இரங்கும். சாதித் துறைமுகப் பற்றி,--அதற்கு, "சாதித் துறைமுகம்" என்று அழைக்கப்படுகின்றதா? அல்லது அது சாதித் துறைமுகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றதா?

[குறிப்பு : ஸீ. என். சங்கரபி ஜயங்கரர்; பிரதமர் : தரகிம்சாஜான் அம்பேனி, திருவல் வித்தகணி, கோவிலா, வீதி ௮௭௭ 12.]

[illegible]

பயமரம் திருத்தால் கூழ் மோர் சாப்பிட்டுச் சாப்பிடுகின்றார்களாம். பயம் போய்விட்டும்.

உருகிய எஃகின் தகவல்களை இயைபு

பின் விஷயத்தைச் சொல்லாமல் பயமாய்
திருந்தேற என்ருள் —

வித்யாய் என்ன துபா, வித்யாய்? பட்டினத்
தில் இருக்கிற தூசுக்களை வெக்கலாம் திருநீ
பலும் வெக்கலாம் எதுக்கூடப் போயிருக்கலாமே?
எழுந்தால் ஏன்? உதவிக்கு அரசி
தேவதன் பண்ணையார் என்னால் ஒவ்வொரு
சுட்டிலும் எத்தனை சப்ளை இருக்கிறார்கள்
என்று சொல்ல வேண்டுமோ?

ஆது என்னன்பா கேட்கல்? என்னமோ
அறிவாத வாரிதமாயுடல் செல்லுநீரே?

தேயன் என்றால் பங்கிடு என்று அர்த்தம். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் எத்தனை பேர் திருத்திருக்கள் என்று தெரிந்தால் தான் பங்கிடு செயல் முடியும்?

ஆதலால் இந்த எ. ஆர். பி. கார்டுகள்
முன்னமேயே எடுத்து விட்டாகவே,
திருப்பாவை எதற்காக எடுக்கவேண்டும்?

இந்த ம. ஆர். பி. கார்ட்டுக்குத்தான்
சதாவது வேலை வேண்டுமோ, இல்லையோ!
தவிர, போன நடவடிக்கை தொடர்பு பேர் தப்பு
விவரம் கொடுத்த விட்டார்கள் —

தமிழ் மீதாய் செலுத்தப்பட்டதாகத் தரலாம்
உருவம். அதன் பின்னர் பிழைத்தது.

என்ன அப்ப லீலதாம் கொடுத்திச்சு ?

எனக்கு ஒரு பெண் தரப்படும், குழந்தையும்
நிறுப்பதாகச் சொல்லி விட்டேன்.

சரி, அப்பய்தும் கோண்டர் தும்மத்த
செய்யுட்டர் !

மக்களையா பயமுறுத்துகிறீயோ? நாளைத் திருநாளை, மறுநாளை ஏற்படுமோ?

நினைவுரையும் வரலாறு—நினைவுரையும் வரலாறும்.

● **जुलै २०१७**

அவர்கள் மதாபடியும் சென்னை எருக்க
வருவதற்குள் ஒரு கலியாணமும் பண்ணிக்

சென்டு விரும், ஒரு குழந்தையையும்
கவியைச் செய்து கொண்டுவிடும். கொ
வியைச் செய்து விரும், பிறகு நீ தப்பி
விடும் கொடுத்ததிலிருந்து தப்பித்துக்
கொண்டு விரும். என்ன கொள்வீர்,
ஒரு பெண் பார்வையிலுமா?

ஓரோ! இப்பொழுது புதிதது! தம்மன்
மெய்க்கூட கையமாக நம் கழுத்தில் கட்டி
விடலாம் என்று யாதிதிரோ? தம்மோடும்
நம் தாய் போய் விட்டு வருகிறதன்,
கொடிய! இல்லை, இல்லை, போய் விட்டுத்
திரும்பி வருவோ இல்லை!

உலகத்தின் எதிர்காலத்தை விளக்கும் அரிய புத்தகம்.

1943 ஆகஸ்டு முதல் தேதியிலிருந்து உலகத்தின்
பெரிய மாறுதல்கள் ஏற்படும் போகின்றன. வேத
சாஸ்திரங்களிலும், நூல்களில் செறிந்தவழிந்த நூல்களி
லும் இதற்கு ஆதாரங்கள் உள்ளன. விவரங்களுக்கு
ஆசிரியர் ஸ்ரீ பரமஹம்ச சாஸ்திராசாரியன் கூட, எவ்வித
மறுதலையும் "சேதாஸனி" (தமிழ்) மன்னும்
அரிய புத்தகத்தைப் படிவுங்கள்.

விலை ரூ. 1-4-0. (தயார் செலவு தனி.)
வருத்தல் ஆகஸ்டுமீதில் மறுதலும்.

பிரசுரத்திடம் :

MARUTHI BOOK DEPOT, GUNTUR (M. S. S. M. Ry)

முன் பதிவாக ரூ. 2-12-0 M. O. க்கு
சுற்றுப்பிரதானம் எய்தித் திருவிழை சித்தி
டீ தயாரிப்பில் 1942-யது அருகத்திய
காலண்டருடன் அனுப்பப்படுகின்றன.

மலையாளத்தில் இத்தகைய சம்பவங்கள்
கொண்டிருப்பதில் உண்மையானது.

ஸ்ரீமதி. என். சி. K. துரைராஜ் அவர்
யாங்காள் அவர்களைச் சந்திப்பதில்.

இரு மனமோகினிகள்

சுருதி மனம்
சுருதி மனம் எந்தெந்த கோமாளி
இரு மனமில் இத்தகைய, சந்திரமணி
கொண்டிருப்பதில் உண்மையானது.
ஆன் பௌத்தமும், பெண் ஆளுகை
மாதிரி, பெண்ணுக்கு மனம் மூடப்படுதல்.
கொண்டிருப்பதற்கு பரம ஸ்திரீயும்.
இது போன்ற அனைத்து மனத்தொகைகள்
கொண்டிருப்பதில் உண்மையானது.
1-இரண்டு கலை

மடத்துடன் விலை ரூ. 2-8-0
ஆயுதம் எந்தெந்த காலத்திலும் கலைகள்
மடத்துடன் கூடியது விலை ரூ. 2-8-0
அனுப்ப தலை காலத்திலும் அனுப்ப கலை
கலை மடத்துடன் விலை ரூ. 1-8-0

கிடைக்கும் இடம் :—

ஸ்ரீ வானிவிசயம் பிரஸ்
திருப்பதிருப்பதியில்

Vedakkan's College

of

COMMERCE & ECONOMICS.
TEPPAKULAM :: TRICHINOPOLY.

The nearest and best Commercial
College for students of the tamil
districts. Courses towards all
Diplomas and degrees such as
D.Com. (I. M. C.) F. I. S. A.
(Lahore), F. C. I. (Birm.), and
B.Com. are available. R. A.
(for Graduates.)

Apply for prospectus enclosing
2½ As. stamp to

I. D. VEDAKKAN, M. A., B. COM.,
PRINCIPAL.

தோடா பாட்டரிக்குத் தேவையான

எ ஸ ன் ஸ்

பயுடர் கலர்கள், கிரவுன் கார்ட், ஸ்டீரிக் ஆஸ்ட்,
சாக்காரின் முதலியவைகள் கிடைக்குமிடம் :—

இந்தியன் கெமிகல் இண்டஸ்ட்ரிஸ்,

10, பெருமாள் தேப்பருளம் தேரு.
தயார் பெட்டி தே. 29. மதுரை.

நல்ல சுகத்தை விரும்புவோருக்கு

தமக்குக் கட்டாவிடினும் நாம் ஏற்கோரும் சுகத்தைத் தான் விரும்புகிறோம். பரம சுகம் நிறைந்த சிகரெட்டாக டிகெட் டெனார் இப்போது தமிழில் பரமம் சுகப் பரம வாக்வி வெகு ஆனந்தமாக அனுபவிக்கலாம்.

சமீகரிகளுக்கும் மெல்லிய தொண்டை முதலாயவர்களுக்கும் நாம் சொல்வது "ஒரு முறை நீங்கள் டெனார் சிகரெட்டை அனுபவித்துப் பார்த்தால் என்ன?" அதை நீங்கள் நிச்சயமாக விரும்புவீர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பெரிய அம்சது ஸ்டான்லிங் காக்ஷில் ஏங்கும் கிடைக்கும்

AS SUPPLIED BY THE
THE ROYAL HOUSEHOLD
FOR THE ROYAL HOUSEHOLD
OF GREAT BRITAIN
THE ROYAL HOUSEHOLD
OF GREAT BRITAIN

TENOR

de luxe CIGARETTES

டி லக்ஸ் டெனார் சிகரெட்ஸ்

ஜேம்ஸ் கார்ல்டன் லிட்., லண்டன்

EASTERN LICENCEES — P. B. NO 5029 — CALCUTTA.

உங்கள்து
உத்தரவாதம்

சூழித என். வி.

வஸந்த கோகிலம்

"எச். எம். வி."

நிகார்குகளில் அளிக்கும்
தமிழிசை விருந்து

புதிய வெளியீடு

N. 18207

{ இந்த வரம் - சாதாரணியா
உதய ஸூத்தரி - விருத்தம்
சாகமரலிகை

முன் வெளிவந்தவை

N. 18061

{ எனக்குள்ளிருபதம் - சாகமரலிகை
2 பாசங்கள்

N. 18208

{ குசனகுபர (பாசம் 1) பக்ஷி
" (பாசம் 2) சாகமரலிகை

N. 18064

{ மெரி கண்ணி - காமா
தில்லித்தவம்

N. 18552

{ மெரி பாநிமரம் - கம்பாணி
2 பாசங்கள்

N. 18072

{ ஆண்டவனே - கதன்முடிப்பியா
முத்தியளிக்கும் - "சத்தனார்"

★ டாக்கி கிதங்கள்

"சாணக்யா" - N. 18090 - 81
"கங்காவதாசு" - N. 18146 - 48
"வேணுகாசம்" - N. 18125 - 26

N. 18094

{ இளியாதிதம் - மோகனகம்பாணி
கடலில் அழித்ததுவேரம் - மணிதங்கு

இந்தே வரங்கி
கேளுங்கள்.

எல்லா "எச். எம். வி."
கிராமபோன் வியாபாரி
களிடமும் கிடைக்கும்.

ஸ்ரீஸ் மான்டர்ஸ் லாய்ஸ்

தீண்டகாலம் உபயோகிக்கக்கூடிய

● ஒரு ஸ்தலிதும்
பல நிகார்குகளை
பாடுவிக்கலாம்.
"எச். எம். வி." ஹார்பீடேவிய ஸ்தலிகள்
10 ஸ்தலிகளடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு
விலை ரூ. 2/4/-

சென்னை, 15 சூன் (வினாயகம்) -

தமிழக அரசு

மாடல் 2126/ஏ, 1943 வருட பூதிய மாடல்
ஆறு வால்வுகள் ஏ. ஸி. மெயின்ஸ் மாடல்

பயந்து ஊடுபெட் பூதலிம், கலிபுரகம் ஊர்க்கருடன்
கடைய இம் புதிய மடல் மயர்க்கோவியோன் மெய்யைகக்
கெட்டு அறுபலித்து கீழ்க்கு அனத்தப்பட்டு நகிந்தோ?

13, 16, 19, 25, 31
மீட்டர் பாஸ் கு
கனூக்கு பாஸ் கு
ஸ்பெஸியல் கனூ
டர் கடித எட்டு
மேல் பாஸ் கு
கன் கனூ-பாத

மாதிரிக் கு
இன்னமன்
வகில கு. 495

மார்க்கோனிபோன்

வாங்குதன், பிக்கப்புகன், (போன் ஆறுடன்) கோனட் ஸ்பீக்கர்கள், வாய்நீர்
கண்டிபோக்கல் இவைகள் சகலமும் சங்கமிதம் தீய்ப்போது கைவசமுள்ளன.

சென்னை மாநகராட்சித் துறை (சென்னை மாநகராட்சித் துறை) தலைவர் அலுவலகம் :

ஸ்ரீ ராம விலாஸ் ஸர்வீஸ் லிமிடெட்.,
202-203, மௌன்ட் ரோடு :: மதராஸ்